

บทที่ 7

บทวิเคราะห์: โบราณคดีว่าด้วยวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในการเลือกตั้ง ภาพสะท้อนการขาดจริยธรรมทางการเมือง

ในการศึกษาบทนี้ ผู้ศึกษาต้องการชี้ให้เห็นประเด็นที่นำมาใช้โจมตี การกล่าวตอบโต้ การใส่ร้ายป้ายสี ในด้านจริยธรรมทางการเมืองที่ปรากฏเป็นข่าวสารในห้วงเวลาการเลือกตั้ง โดยเชื่อมโยงเข้ากับสภาพการณ์ทางการเมืองในแต่ละยุคสมัย ประเด็นหนึ่งที่ใช้ในการโจมตี การกล่าวตอบโต้ การใส่ร้ายป้ายสี ผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองอื่น ๆ ในการเลือกตั้งแต่หลาย ๆ สมัย ก็คือ ประเด็นเรื่อง “คอมมิวนิสต์” ซึ่งผู้ศึกษาต้องการชี้ให้เห็นว่า “คอมมิวนิสต์” เป็นวาทกรรมย่อยอย่างหนึ่ง ที่นักการเมืองผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในการในการกล่าวโจมตี การกล่าวตอบโต้ และการใส่ร้ายป้ายสี ในทางการเมือง ซึ่งเมื่อนำวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่นำมาใช้ในการสื่อสารกันในแต่ละยุคสมัยแล้ว จะพบว่ามึระบบความคิด (System of thought) ที่กำกับแตกต่างกัน

การศึกษาในบทนี้ จะกล่าวถึงหัวข้อที่นำเสนอต่อไปนี้

1. ความหมายของ คอมมิวนิสต์ และคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในประเทศไทยก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
3. วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อนปี พ.ศ. 2500
4. วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงปี พ.ศ. 2500
5. วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงปี พ.ศ. 2512–2519
6. วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในช่วงหลังปี พ.ศ. 2519–เป็นต้นไป

ความหมายของ คอมมิวนิสต์ และคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เมื่อกล่าวถึงประวัติศาสตร์การเมืองไทย ตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จะพบว่ามีลัทธิการ

ปกครองรูปแบบอื่น ๆ เข้ามาท้าทาย ต่อสู้กับการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่สำคัญ ๆ และมีการกล่าวถึงบ่อยทางสื่อหนังสือพิมพ์ ตลอดช่วงระยะเวลาการเลือกตั้งที่ผ่านมา ได้แก่ ลัทธิคอมมิวนิสต์ (Communism) สังคมนิยม (Socialism) และระบบเผด็จการฟาสซิสต์ (Fascism) ซึ่งแต่ละคำก็มีความหมายเฉพาะที่แตกต่างกัน หรือภายในคำเดียวกันก็อาจมีนักวิชาการที่นิยามศัพท์ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ความหมายของคอมมิวนิสต์ (Communism)

ฉันทิมา อ่องสุรภักษ์ (2526) ได้ให้ความหมายของ คำว่า “คอมมิวนิสต์” (communism) ไว้ว่าเป็นระบอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองสังคมและการเคลื่อนไหวทางการเมือง ภายใต้ข้อกำหนดของความเป็นเจ้าของร่วมกัน และการมีรายได้ที่ขึ้นอยู่กับการผลิต การเคลื่อนไหวทางการเมืองในแง่นี้หมายถึงระบอบคอมมิวนิสต์มุ่งจุดประสงค์ให้สังคมไร้ชนชั้น ประชาชนทุกคนมีฐานะทางสังคมเท่าเทียมกัน

สะอาด จันทวี (2518, น. 96-97) หมายถึง ลัทธิการปกครอง ที่ปฏิเสธระบบนายทุนอย่างสิ้นเชิง กล่าวคือ เมื่อประเทศใดเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว ประเทศนั้น จะไม่มีเอกชนผู้หนึ่งผู้ใดได้ประกอบธุรกิจการค้า การอุตสาหกรรม ประชาชนในชาติที่เคยร่ำรวยเงินทอง เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี ก็จะถูกบริบททรัพย์สินเงินทองแล้วโอนเป็นของรัฐทั้งหมด ชนชั้นจะหมดไปเหลืออยู่แต่เพียงประชาชนผู้ใช้แรงงานพวกหนึ่งกับกลุ่มผู้ทำหน้าที่ปกครองผู้ใช้แรงงานอีกพวกหนึ่ง ประชาชนทั้ง 2 กลุ่มนั้น จะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดที่มีทรัพย์สินเป็นสมบัติส่วนตัว นอกจากนี้ ยังกำจัดการนับถือศาสนา กำจัดเงินตรามิให้เป็นปัจจัยของมนุษย์ และกำจัดสิทธิเสรีภาพทั้งหมดแล้วปกครองประชาชน ด้วยระบบ “รัฐรับเลี้ยง” ตั้งแต่เกิดไปจนตาย

การดำเนินงานของลัทธิคอมมิวนิสต์ มี 2 แนวทางที่ดำเนินไปพร้อมกัน ได้แก่

1. ปลุกระดมมวลชนแล้วติดอาวุธให้ลุกฮือขึ้นต่อสู้ กวาดล้างกลุ่มนายทุน ทหารศักดินา ยึดอำนาจรัฐ มาเป็นของมวลชน
2. จัดตั้งองค์กรทางการเมือง เพื่อทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียง สร้างสถานการณ์ เพื่อให้องค์กรกลุ่มแรก ได้ทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ได้แก่ การจัดตั้งพรรคการเมือง องค์กรทางการเมือง มีหน้าที่เป็นปากเป็นเสียงให้นักปฏิวัติ เพื่อให้นักปฏิวัติปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ เป็นต้น

คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) และเฟรริช เองเกิลส์ (Friedrich Engels) ได้วาง
อุดมการณ์ของลัทธิมาร์คซิสต์ ไว้ดังนี้ (ประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์, 2517, น. 11-13)

1. บังคับการผลิตทุก ๆ อย่างเป็นสมบัติของรัฐแต่ผู้เดียว
2. ปกครองแบบรวมศูนย์ มีพรรคการเมืองพรรคเดียว
3. สังคมมีชนชั้นเดียว คือ ชนชั้นกรรมาชีพ
4. วิถีชีวิตของประชาชนอยู่ในกรอบที่รัฐกำหนดให้
5. ประชาชนต้องทำงานเพื่อสังคมตามความสามารถของตน และควรได้รับการตอบแทน

ด้วยผลิตผลแห่งงานของตนตามความจำเป็นของตน

6. เอกชนไม่ควรมึกรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน
7. งานสมอง หรืองานฝีมือถือว่ามีค่าสำคัญในระดับเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุถึงอุดมการณ์ของลัทธิมาร์คซิสต์ คาร์ล มาร์กซ์ และเฟรริช เองเกิลส์ มีความเห็นว่า

1. จะต้องใช้กำลังเข้าล้มล้างรัฐบาลที่ครองอำนาจการปกครอง
2. ชนชั้นกรรมาชีพทั่วทุกมุมโลกจะต้องลุกขึ้นร่วมกันต่อต้านรัฐบาลของตน

ความหมายของสังคมนิยม

คำว่า “สังคมนิยม” มีนักวิชาการนิยามไว้ในหลายๆ ความหมาย พอสรุปได้ดังนี้

นักวิชาการกลุ่มเฟเบียน (Fabian) ได้ให้คำจำกัดความว่าหมายถึงการเสียสละที่ยิ่งใหญ่เพื่อความสุขของคนส่วนใหญ่ (The great Sacrifice for the great Majority) ในทางปฏิบัติก็คือ การร่วมมือกันระหว่างประชาชนกับประชาชน โดยมีรัฐเป็นตัวแทนในการปฏิบัติ โดยเรียกเก็บภาษีจากประชาชนที่มีฐานะดีมาช่วยเหลือประชาชนส่วนใหญ่ที่มีฐานะยากจนกว่าในรูปของการจัดรัฐสวัสดิการ

โรเบิร์ต โอเวน (Robert Owen) นักเศรษฐศาสตร์การเมืองชาวอังกฤษและหลุยส์ บรอนด์ (Louis Brond) นักเศรษฐศาสตร์การเมืองชาวฝรั่งเศสได้ให้ความหมายของคำว่า สังคมนิยมเอาไว้ว่า เป็นการให้ความสมบูรณแก่ประชาชนส่วนใหญ่ภายในประเทศโดยรัฐ และเน้นที่การใช้อำนาจของรัฐเข้าจัดการ โดยการเอาอำนาจรัฐเข้ามาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมผู้ให้แรงงานในสังคมให้มีฐานะดีขึ้น แต่มิใช่เป็นการให้อำนาจรัฐในการเข้าจัดการทั้งหมด หรือให้รัฐมีอำนาจในการเลิกล้มสถาบันทรัพย์สิน (Institution of property) ของเอกชน เช่น กิจการธนาคาร

คาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) และเฟเดอริค เองเกล (Frederick Angel) ได้ให้ความหมายของคำว่าสังคมนิยมในแง่ของเศรษฐกิจเอาไว้ในหนังสือเรื่อง Communist Manifesto ซึ่งพอสรุปได้ว่า หมายถึงการเป็นเจ้าของร่วมกัน (Common Socialist Ownership) ทรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งผลผลิตและกิจการค้าทุก ๆ อย่างจะต้องเป็นไปในลักษณะการรวม (Collectivism) โดยมีรัฐเป็นผู้ควบคุมทั้งการผลิตและการจำหน่าย เอกชนเป็นเพียงผู้รับใช้หรือลูกจ้างของรัฐเท่านั้น

จะเห็นว่าความหมายของคอมมิวนิสต์มีความคล้ายคลึงกับคำว่าสังคมนิยมอยู่มาก แต่ก็มีความวิชาการในหลาย ๆ ชั้นที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคอมมิวนิสต์ และสังคมนิยม ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แม้เป็นแนวคิดที่มีที่มาเดียวกัน กล่าวคือจากแนวคิดของคาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) และไฟริช เองเกิลส์ (Friedrich Engels) แต่มีวิธีการปฏิบัติการแตกต่างกัน เช่นงานของ อาลัดกซ์ วิตยากร (2518) ได้อธิบายความแตกต่างระหว่างคอมมิวนิสต์ และสังคมนิยมไว้ว่า คอมมิวนิสต์ถือเป็นขั้นสูงสุดของระบอบสังคมนิยม เพราะคอมมิวนิสต์คือลัทธิ ซึ่งถือว่าทรัพย์สินและผลผลิตทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของสังคม และมีการแบ่งปันผลจากแรงงานให้เท่าเทียมกัน เอกชนไม่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินใด ๆ ทุกคนต้องทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ส่วนที่ต่างกันในระหว่างสังคมนิยม กับคอมมิวนิสต์ก็คือระบบสังคมนิยมนั้นรัฐยังคงให้เอกชนมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินบางประการ และให้เอกชนดำเนินธุรกิจหรือกิจกรรมบางอย่างได้บ้าง แต่ถ้าเป็นลัทธิคอมมิวนิสต์เอกชนจะไม่มีสิทธิ์ในทรัพย์สิน ทรัพย์สินเป็นของรัฐทั้งหมด รวมทั้งการดำเนินกิจการใด ๆ ถ้าเป็นลัทธิคอมมิวนิสต์ รัฐจะเข้ามาดำเนินการเอง ประชาชนเป็นแรงงานของภาครัฐ และได้รับค่าตอบแทนแรงงานตามความสามารถในการผลิต

2. สังคมนิยมเป็นเพียงระบบเศรษฐกิจแบบหนึ่งไม่ใช่ลัทธิการปกครอง ดังนั้นประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย หรือการปกครองตามลัทธิคอมมิวนิสต์ ก็สามารถมีระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม (Socialism) ได้ เช่น ในงานของ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ในเรื่องระบบเศรษฐกิจเปรียบเทียบ, งานของ ไลแมน ทาวเวอร์ ซาจกันท์ (Lyman Tower Sargent) ในเรื่องอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมสมัย (Contemporary Political Ideologies) และงานของ แอนดริว เฮวูด (Andrew Heywood) ที่ชื่อ แนวคิดหลักทางการเมือง (Key Concepts in Politics) (สรุปจาก วิสุทธิ์ โพธิแท่น, 2550, น. 73)

คอมมิวนิสต์กล่าวหาฝ่ายสังคมนิยมดำเนินนโยบายประนีประนอมกับระบอบทุนนิยม

ความหมายของฟาสซิสต์ (Fascism)

จิโรโซค (บรพต) วีระสัย และคณะ ได้ให้ความหมายของระบบเผด็จการฟาสซิสต์ (Fascism) ว่าเป็นระบบการปกครองที่ใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นระบบ และพยายามสอดแทรกการกำกับ และการควบคุมเข้าไปในแทบทุกส่วนเลี้ยวของชีวิตพลเมือง มีการใช้คำแทนเรียกชื่อในหลาย ๆ คำ ได้แก่ เผด็จการแบบขวาจัด ระบบฮิตเลอร์ ระบบนาซี ลัทธิอำนาจนิยมแบบถ้วนทั่ว อำนาจนิยมแบบเบ็ดเสร็จ (Totalitarian Autocracy) ระบบการปกครองแบบนี้จะใช้ความรักชาติ หรือการอ้างว่ารักชาติเป็นเกราะกำบังในการกระทำของผู้นำ โดยที่มีการอ้างถึงความรักชาติจนเกินขอบเขต ย่อมทำให้ลดการคำนึงถึงลัทธิและเสรีภาพของประชาชน

แนวคิดหลัก ๆ ในระบบเผด็จการฟาสซิสต์ (Fascism) ปรากฏในหนังสือ “การต่อสู้ของข้าพเจ้า” (Mein Kampf : 1925-1927) โดย ฮอดอฟ ฮิตเลอร์ (Adolf Hitler: 1889-1945) และหนังสือชื่อหลักวิชาฟาสซิสต์ (The Doctrine of Fascism: 1932) โดย เบนิตโต มุสโสลินี (Benito Mussolini: 1883-1945) พอสรุปได้ดังนี้

- 1) ไม่เชื่อเรื่องของหลักเหตุผลเป็นสิ่งสำคัญ
- 2) ไม่เชื่อว่ามนุษย์มีความเท่าเทียมกัน ลัทธิฟาสซิสต์ เชื่อว่า ผู้ชายเหนือกว่าผู้หญิง ทหารเหนือกว่าพลเรือน ชาติของเราเหนือกว่าชาติอื่น ผู้ชนะเหนือกว่าผู้แพ้ ฯลฯ
- 3) คำนึงถึงเป้าหมายมากกว่าวิธีการ หมายความว่า การบรรลุเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่สุด จะใช้วิธีการใด ๆ ก็ได้ ทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง ถ้ากระทำแล้วได้ผล
- 4) เชื่อถือผู้นำอย่างเคร่งครัด
- 5) มีการควบคุมในเรื่องส่วนตัวของมนุษย์ โดยวิธีการขู่บังคับ และการปฏิบัติการรุนแรง
- 6) เชื่อเรื่องชาตินิยม และจักรวรรดินิยม ถือว่าเชื้อชาติตนเองเก่ง และเหนือกว่าเชื้อชาติอื่น ๆ ต้องการแสดงความเป็นเลิศไปยังชาติอื่น ๆ ด้วยการรุกราน

วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในประเทศไทยก่อนการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ขบวนการคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยถูกกล่าวถึงครั้งแรกโดยทูตอังกฤษ เมื่อปลายปี พ.ศ. 2463 เมื่อมีคอมมิวนิสต์ชาวต่างชาติ ชาวฮอลแลนด์ และชาวรัสเซียเข้ามาในประเทศไทย

ประจวบ อัมพะเสวต ได้ค้นหลักฐานจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ พบว่า บุคคลแรกที่ยึดถือลัทธิคอมมิวนิสต์และเคลื่อนไหวทางการเมืองคือ ชาวจีนที่ชื่อ ทำจิ้นซำ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2465 โดยออกหนังสือพิมพ์จีนที่ชื่อ “คิ้วเซ็ง” ขึ้น และได้ใช้โรงพิมพ์นี้ตีพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับ “พรรคบอลเชวิค” ในรัสเซีย ต่อมารัฐบาลไทยได้พยายามที่จะเนรเทศ ทำจิ้นซำ ที่ยกย่องสาธารณรัฐรัสเซียกับพรรคบอลเชวิค ของเลนิน แต่เนื่องจาก ทำจิ้นซำ เป็นคนในบังคับของฮอลแลนด์ รัฐบาลไทยจึงขออนุมัติการเนรเทศจากกงสุลฮอลแลนด์ซึ่งขั้นต้นไม่ยอมอนุมัติ แต่ภายหลังกงสุลฮอลแลนด์ก็ยอมทำตามคำขอ รัฐบาลไทยจึงเนรเทศทำจิ้นซำได้สำเร็จ หนังสือพิมพ์คิ้วเซ็งของทำจิ้นซำจึงต้องปิดตนเองลง

ถึงแม้หนังสือพิมพ์คิ้วเซ็งของทำจิ้นซำ จะถูกปิดตัวลง แต่ความเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย ได้รับการสานต่อและดำเนินต่อไป โดยพรรคคอมมิวนิสต์จากประเทศจีน ได้ส่งสมาชิกของพรรคเข้ามาในช่วงปี พ.ศ. 2468–2470 เพื่อโฆษณาปลุกระดมมวลชนหาสมาชิก โดยเฉพาะจากกรรมกรชาวจีนตามท่าเรือ โรงสี โรงเลื่อย และตามโรงเรียนจีน (จินดา ดวงจินดา, 2517, น. 24)

ในปี พ.ศ. 2471 โฮจิมินห์ นักปฏิวัติชาวเวียดนาม ได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย เพื่อปฏิบัติการกิจสองด้าน ด้านหนึ่งเพื่อกอบกู้เอกราชของเวียดนามกลับคืนจากการเป็นเมืองขึ้นฝรั่งเศส อีกด้านหนึ่งเพื่อปฏิบัติการก่อตั้งองค์การคอมมิวนิสต์สากล ที่ต้องการปลดปล่อยมนุษยชาติให้เป็นอิสระรอดพ้นจากการกดขี่ผูกมัดของระบบทุนนิยม โฮจิมินห์ได้ทำการเคลื่อนไหวอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่ เพื่อรวบรวมชาวเวียดนามที่หนีความทารุณโหดร้ายของฝรั่งเศสที่เข้ามายึดครอง ในการต่อสู้เรียกร้องอิสรภาพให้กับประเทศเวียดนาม ซึ่งคนไทยในสมัยนั้น จะเรียกชาวเวียดนามกลุ่มนี้ว่า “เวียดมินห์” (สิทธิานต์ รักษาประเทศ, 2519, น. 25)

ศาสตราจารย์เออิจิ มูราชิม่า ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเวียดนาม ได้กล่าวอ้างในงานวิจัยเรื่อง “การเมืองจีนสยาม” ของเขาว่า ปี พ.ศ. 2473 เป็นปีที่เกิดคณะคอมมิวนิสต์สยาม วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2473 มีการประชุมจัดตั้ง “คณะคอมมิวนิสต์สยาม” โดยมีโฮจิมินห์เป็นประธานที่ประชุม มีสมาชิกชาวจีนและชาวเวียดนามเข้าร่วม (สิทธิานต์ รักษาประเทศ, 2519, น. 25)

นอกจากในกลุ่มคนจีน คนญวน ในประเทศไทยแล้ว คอมมิวนิสต์ยังได้ขยายตัวเข้าไปในบรรดาลูกครึ่งจีน-ไทย ลูกครึ่งญวน-ไทย รวมไปถึงในบรรดานักศึกษาและนักเรียนที่มีความคิดก้าวหน้า เครื่องมือสื่อสารในการเผยแพร่แนวคิดลัทธิคอมมิวนิสต์ในช่วงนั้น ก็คือการออกไปปลิวโฆษณาเผยแพร่ (ดิทธานต์ รัชประเทศ, 2519, น. 25-26)

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ไปเป็นประชาธิปไตย คำว่า “คอมมิวนิสต์” ก็ปรากฏให้เห็นอีกทั้งในระดับผู้ได้ปกครอง และผู้ปกครอง ในส่วนผู้ได้ปกครอง คณะคอมมิวนิสต์สยาม ได้ออกไปปลิว โฆษณาว่า คอมมิวนิสต์มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงการปกครองเพื่อ “ทำลายอำนาจชนชั้นเจ้าขุนมูลนาย” แจกจ่ายทั้งในกรุงเทพฯ และภาคอีสาน (วิเชียร สังข์ไพรวัลย์, 2513, น. 26)

ในระดับผู้ปกครอง หลวงประดิษฐมนูธรรมได้ร่างโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ และเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยคัดค้านร่างโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติของหลวงประดิษฐมนูธรรม โดยทรงโจมตีว่ามี ลักษณะเป็นคอมมิวนิสต์ ความส่วนหนึ่ง กล่าวว่า “โครงการนี้เป็นโครงการอันเดียว อย่างแน่นอนที่ประเทศรัสเซียใช้อยู่ ส่วนใครจะเอาอย่างใครนั้นข้าพเจ้าไม่ทราบ สตาลินจะเอาอย่างหลวงประดิษฐฯ หรือหลวงประดิษฐ์ฯ เอาอย่างสตาลินก็ตอบไม่ได้ (สุชาติ ยี่มประเสริฐ, 2551, น. 32) หลังจากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีการลงพระราชวินิจฉัยดังกล่าวแล้วว่า ร่างโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติของหลวงประดิษฐมนูธรรม โดยทรงโจมตีว่ามี ลักษณะเป็นคอมมิวนิสต์ ก็ปรากฏเป็นหลักฐานจากรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 2/2476 ว่า ประเด็นเรื่อง โครงการเศรษฐกิจแห่งชาติของหลวงประดิษฐมนูธรรม มีลักษณะเป็นคอมมิวนิสต์ ถูกหยิบยกนำมาขยายผลต่อทางการเมือง โดยนายพิท ฌ สงขลา ผู้แทนราษฎรอุดรดิตถ์ได้ยื่นญัตติขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อพิจารณาว่าหลวงประดิษฐมนูธรรม สมาชิกประเภทที่ 2 ที่ต้องคำกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ในสมัยพระยามโนปกรณนิติธาดา นายกรัฐมนตรีว่ามีมลทินจริงหรือไม่ (สุพจน์ ด่านตระกูล, ม.ป.ป., น. 4)

นอกจากนี้ความคิดเรื่อง “คอมมิวนิสต์” ได้ปรากฏในพื้นที่ความรู้ในสาขาวิชา กฎหมาย โดยรัฐบาลพระยามโนปกรณนิติธาดา ออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2476 เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2476 ซึ่งนับเป็นครั้งแรกหลังมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในการยอมรับการดำรงอยู่ของแนวความคิด “คอมมิวนิสต์” อย่างเป็นทางการในประเทศไทย (สุชาติ ยี่มประเสริฐ, 2551, น. 32) สาเหตุส่วนหนึ่งของการออกพระราชกฤษฎีกา

ดังกล่าวที่ปรากฏเป็นหลักฐาน ก็คือ มีหนังสือพิมพ์ในยุคนั้น 3 ฉบับ คือ “สัจจัง” “24 มิถุนา” และ “มวลงรายสัปดาห์” เสนอเรื่องราวของ เลนิน – สตาลิน และโครงสร้างทางเศรษฐกิจของรัสเซีย ในลักษณะชี้ชวนให้ประชาชนมองเห็นความดั่งามของประเทศคอมมิวนิสต์

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในระดับผู้ปกครอง คำว่า “คอมมิวนิสต์” ถูกนำมาใช้จากกลุ่ม “อนุรักษ์นิยม” ที่นิยมเจ้า เพื่อใช้ในการโจมตีฝ่ายคณะราษฎร เพื่อกีดกัน (Exclusion) คณะราษฎรให้ขับออกจากพื้นที่ของความหมายในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ไม่เป็นไปตามดังที่คณะราษฎรได้แถลงไว้ในหลัก 6 ประการ ของคณะราษฎร ดังความตอนหนึ่งว่า “...ต้องบำรุงความสุขของราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะจัดหางานให้ราษฎรทุกคนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาก และจะต้องให้ราษฎรมีสิทธิเสมอภาคกัน...” ซึ่งวาทกรรมที่ใช้ในการกล่าวโจมตีว่าการปกครองโดยรัฐบาลที่มาจากคณะราษฎร ไม่ใช่การปกครองที่เป็นระบอบประชาธิปไตย คำว่า คอมมิวนิสต์ ได้ถูกนำมาจัดวางเป็นความหมายที่ชั่วร้ายทางการเมือง เป็นสิ่งที่ไม่ควรประพฤติของนักการเมือง และควรหลีกเลี่ยง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ได้ถูกนำมาผลิตซ้ำ และมีการสื่อสารประเด็นเรื่องนี้สืบต่อกันมา (Commentary) แม้ในช่วงที่จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็มีการกล่าวถึงให้เห็นเป็นหลักฐาน ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อนปี พ.ศ. 2500

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2477 คณะคอมมิวนิสต์สยามได้แจกใบปลิวไปทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยลงนามว่า “คณะไทยหนุ่ม” ระบุถึงจุดประสงค์ที่จะจัดตั้งระบบการปกครองแบบรัสเซียในประเทศไทย และข้อดีของลัทธิคอมมิวนิสต์ ทำให้รัฐบาลออกมาตราการต่อต้านโดยออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2478 ขึ้นใช้ (สิทธิานต์ รัชประเทศ, 2519, น. 26-27)

ในห้วงเวลาการเลือกตั้งครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480 ชาวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นเรื่อง “คอมมิวนิสต์” ถูกนำมาเชื่อมโยงกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เท่าที่ผู้ศึกษารวบรวมหลักฐานได้พบปรากฏให้เห็นเป็นครั้งแรก ความว่า ...มีผู้นำเอาใบปลิวและหนังสือลงชื่อในนามของคณะกรรมการกลางแห่งคณะคอมมิวนิสต์สยามไปปิดไว้ตามหน้าร้านขายของ เสไฟฟ้าและศาลาวัด พร้อมกับหนังสือพิมพ์เย็บเล่มบรรจุกระดาษ 16 หน้า แกสีแดง ตัวพิมพ์ชนิดพิมพ์หิน อ่านได้

ชัดเจน ข้อความในหนังสือชักชวนให้ประชาชนนิยมในระบอบเผด็จการและนิยมลัทธิการปกครองระบอบมหาชนรัฐ ... (คอมมิวนิสต์ทิ้งใบปลิวในจังหวัดชลบุรี, 28 ตุลาคม 2480, น. 4)

การนำเสนอข่าว ดังกล่าวเป็นการชี้ให้เห็นว่า ได้มีการนำประเด็น “คอมมิวนิสต์” เข้ามาเชื่อมโยงกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถึงแม้ว่าจะเป็นกรนำเสนอข่าว โดยกล่าวลอย ไม่ได้ระบุว่าเกี่ยวข้องกับผู้สมัคร ใช้กล่าวหาหรือกล่าวโจมตีผู้สมัครคนใดก็ตาม

หนึ่งจากการนำเสนอข่าวข้างต้น อาจเป็นไปได้ ใน 2 ประเด็นว่า คอมมิวนิสต์ในมุมมองของประชาชนในการเลือกตั้งครั้งนี้ ยังไม่ได้ถูกใส่รหัสระบบความคิดลงในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ว่า คำว่า “คอมมิวนิสต์” เป็นแนวความคิดที่ไม่พึงประสงค์ สังเกตได้จากบริบทของข้อความข่าวไม่ได้มีการใช้คำ หรือข้อความที่สื่อความไปถึงเป็นแนวคิด หรือความประพจน์ที่ไม่ดีอีกด้านหนึ่งเป็นการชี้ให้เห็นว่า การทำความเข้าใจคำว่าคอมมิวนิสต์ และการปกครองในระบอบเผด็จการมีความหมายที่เหมือนกัน ซึ่งจากการศึกษาจากเอกสารวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์พบว่า การปกครองในระบอบคอมมิวนิสต์ และการปกครองในระบอบเผด็จการมีความแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด กล่าวคือคือ การปกครองในระบอบเผด็จการอาจเป็นได้ทั้งเผด็จการคอมมิวนิสต์ และเผด็จการฟาสซิสต์ (ชัยอนันต์ สมุทรวานิช, 2519, น. 182-184)

ความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับ ระบบความคิด “คอมมิวนิสต์” ในประเทศไทยได้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัด เมื่อมีการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ไทย เป็นพรรคที่ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองขึ้นอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2485 (ประสิทธิ์ ไชยทองพันธ์, 2517, น. 21) ซึ่งเป็นระยะต้นสงครามโลกครั้งที่ 2 ในห้วงเวลานั้นมีคนไทยทำการเคลื่อนไหวต่อต้านญี่ปุ่นเกิดขึ้นทั่ว ๆ ไป คอมมิวนิสต์จึงได้ฉวยโอกาสเข้าแทรกซึมตามจุดที่มีการเคลื่อนไหวดังกล่าวโดยยึดถือเอาความรักชาติเป็นข้ออ้าง ตลอดเวลาที่ญี่ปุ่นเป็นพันธมิตรกับประเทศไทยในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 พรรคคอมมิวนิสต์ได้แสดงตนสนับสนุนขบวนการเสรีไทย ทั้งยังได้ก่อตั้ง “สมาคมต่อต้านญี่ปุ่น” ขึ้น จึงทำให้พรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศไทยสามารถดึงดูดบุคคลที่มีความรักชาติ เข้ามาเป็นสมาชิกได้มากในขณะนั้น (สิทธิานันต์ รัชประเทศ, 2519, น. 27)

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลง ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศพันธมิตรกับญี่ปุ่นตกอยู่ในฐานะอาจเป็นฝ่ายแพ้สงคราม รัฐบาลไทยในขณะนั้น โดยรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์จึงแก้ไขสถานการณ์โดยการประกาศสันติภาพในวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2488 หลังจากญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงคราม 1 วัน โดยอธิบายว่าการประกาศสงครามที่จอมพล ป. พิบูลสงครามกระทำต่อ

อังกฤษและสหรัฐอเมริกาเป็นโมฆะเพราะ “เป็นการกระทำอันผิดจากเจตจำนงของประชาชนไทย และฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายบ้านเมือง” รวมทั้งประกาศลาออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อเปิดทางให้ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าเสรีไทยจากสหรัฐอเมริกา เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน ขณะนั้น ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ยังกลับมาไม่ถึงประเทศไทย ก็ได้มอบหมายให้ นายทวี บุณยเกตุเป็นนายกรัฐมนตรีชั่วคราว นาน 17 วัน (สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 54) เมื่อ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช กลับเข้ามารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก็ได้ดำเนินนโยบายไม่ให้ประเทศสัมพันธมิตร โดยเฉพาะอังกฤษ และฝรั่งเศสเอาเปรียบได้ หนึ่งในนโยบายหลาย ๆ นโยบายนั้นก็คือ รัฐบาลไทยยกเลิกพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2476 และ พ.ศ. 2478 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2489 เพื่อให้สหภาพโซเวียต ซึ่งเป็นหนึ่งในรัฐภาคีของสภาความมั่นคงสหประชาชาติ สนับสนุนให้ยอมรับไทยเข้าเป็นรัฐสมาชิกของสหประชาชาติ ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์ไทยสามารถดำเนินการทางการเมืองได้โดยเปิดเผย

พรรคคอมมิวนิสต์ไทย มีนายประเสริฐ ทรัพย์สุนทร สมาชิกรัฐสภา เป็นหัวหน้า ได้ประกาศแถลงการณ์ในหนังสือพิมพ์หลายฉบับ แจกถึงความมุ่งหมายและกิจการของพรรคฯ กลยุทธ์หนึ่งซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์ไทยนำมาใช้ คือการประกาศนโยบายพรรคฯ 10 ประการซึ่งคล้องจองกับนโยบายรัฐบาล เพื่อให้ประชาชนเข้าใจว่านโยบายของรัฐบาล ขณะนั้นพรรคคอมมิวนิสต์ไทยเป็นผู้เสนอเอง ทั้งยังได้ออกหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ชื่อ “มหาชน” เป็นเครื่องมือในการโฆษณาหาสมาชิกให้แพร่ขยายออกไปตามหมู่นักศึกษา และกรรมกร ในกรุงเทพฯ และหัวเมือง ในระยะนี้ปรากฏว่า พรรคคอมมิวนิสต์ไทยมีอิทธิพลเหนือหนังสือพิมพ์จีน โรงเรียนจีน และคนจีนในประเทศไทยอย่างกว้างขวาง

จนกระทั่งหลังจากเกิดรัฐประหารเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 รัฐบาลไทย ภายใต้การนำของพระยาพหลพลพยุหเสนา (ลิขิต ธีรเวคิน, 2546, น. 142) ได้ทำการต่อต้านและกวาดล้างคอมมิวนิสต์ในประเทศไทย ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์ไทย ไม่สามารถดำเนินงานทางการเมืองโดยเปิดเผยได้อีก การล้มล้างระบบการปกครองที่เกิดจากการรัฐประหาร ดังกล่าว ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์ไทย มีความเห็นว่า การดำเนินการปฏิวัติในประเทศไทย โดยอาศัยวิถีทางรัฐสภานั้นไม่มีทางสำเร็จ พรรคคอมมิวนิสต์ไทยจึงได้เปลี่ยนยุทธศาสตร์การต่อสู้ด้วยอาวุธในรูปของสงครามประชาชน ในช่วงปี พ.ศ. 2493–2494 (สิทธานต์ รัชประเทศ, 2519, น. 29) หลังจากที่เหมาเจ๋อตง สามารถยึดครองจีนได้เมื่อปี พ.ศ. 2492

ในการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์ไทยครั้งที่ 2 เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 ที่ประชุมได้มีมติให้เปลี่ยนชื่อจาก “พรรคคอมมิวนิสต์ไทย” มาเป็น “พรรคคอมมิวนิสต์แห่ง

ประเทศไทย” และให้ดำเนินการปฏิวัติโดยทำสงครามยึดเยื่อ และยึดนโยบาย “ชนบทล้อมเมือง เมืองล้อมนคร” เนื่องจากเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ดังนั้น การที่จะดำเนินงานให้สำเร็จ จำเป็นจะต้องอาศัยพลังประชาชนจากชนบท ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ในขณะเดียวกันทางฝ่ายรัฐบาล โดยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น ได้ออกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. 2495 ซึ่งกลายเป็นกฎหมายครอบจักรวาลที่ใช้ปราบปรามทั้งคอมมิวนิสต์ และประชาชนผู้บริสุทธิ์ ในเวลาต่อมา (จินดา ดวงจินดา, 2517, น. 13-14; สุทธชัย ยัมประเสริฐ, 2551, น. 77)

ทางด้านการเมือง พบว่ามีพรรคการเมืองที่มีนโยบายสังคมนิยมเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2488 ได้แก่ พรรคสหชีพ โดยมีผู้ร่วมก่อตั้ง เป็น ส.ส.ประเภทหนึ่ง เช่น นายเตียง ศิริขันธ์ ผู้แทนสกลนคร นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนอุบลราชธานี ร่วมกับสมาชิกบางคนในคณะราษฎร เช่น นายสงวน ตุลารักษ์ นายวิลาศ โอสถานนท์ ในปี พ.ศ. 2489 ทางพรรคสหชีพได้เชิญ ดร.เดื่อน บุนนาค มาเป็นหัวหน้าพรรค พรรคสหชีพมีนโยบายเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม ชูประเด็นเรื่องสหกรณ์ เป็นพรรคการเมืองนำในคณะรัฐบาล โดยมีนายปรีดี พนมยงค์ เป็นนายกรัฐมนตรี จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์สมเด็จเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล สวรรคตด้วยพระแสงปืน เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2489 ความคลุมเครือในเหตุการณ์ดังกล่าว ได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับฝ่ายพรรคประชาธิปไตยที่นำมาใช้ในการหาเสียงและโจมตีรัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์ ในการเลือกตั้งครั้งต่อมาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2489 และเป็นเหตุให้นายปรีดี พนมยงค์ ไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่สนับสนุนให้ พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแทน ต่อมาเกิดการรัฐประหารนำโดย พล.ท. ผิน ชุณหะวัณ และน.อ.หลวงกาจสงคราม (เทียน เก่งระดมยิง) ในวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 บทบาทของพรรคสหชีพจึงยุติบทบาทลง (สุทธชัย ยัมประเสริฐ, 2551, น. 61-65)

อย่างไรก็ตามอุดมการณ์สังคมนิยมยังคงดำรงอยู่ในปี พ.ศ. 2498 รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้ตราพระราชบัญญัติพรรคการเมือง และกำหนดจัดให้มีการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2500 จึงมีการจัดตั้งพรรคการเมืองที่มีนโยบายสังคมนิยมเกิดขึ้นโดยมีผู้บทบาทมากที่สุดในการนำมาสู่พรรคแนวทางสังคมนิยม ได้แก่ นายเทพ โชติณูชิต ส.ส.ศรีสะเกษ ซึ่งตั้งพรรคเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2498 ภายใต้คำขวัญว่า “เศรษฐกิจเหนืออื่นใด” นอกเหนือจากพรรคเศรษฐกิจแล้ว ก็มีพรรคการเมืองสังคมนิยมอื่น ๆ จัดตั้งขึ้นอีก 3 พรรค ได้แก่ พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย พรรคสังคมนิยม พรรคขบวนการไฮด์ปาร์ค ต่อมาในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2499 พรรคการเมืองทั้ง 4

พรรค ได้รวมตัวกัน ภายใต้ชื่อพรรคใหม่ว่า พรรคแนวร่วมสังคมนิยม นอกจากนี้ก็มีพรรค
ศรีอาริยเมตไตรซึ่งมีแนวทางสังคมนิยม และเน้นการต่อต้านศักดินาเป็นพิเศษ

สิ่งที่น่าสังเกตจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า หลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480 เป็นต้นมา ผู้ศึกษาไม่พบหลักฐานการนำประเด็นเรื่อง
คอมมิวนิสต์ในพื้นที่ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลย จนกระทั่งเมื่อมาถึงในการ
เลือกตั้ง ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500

วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2500

ก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 แนวคิดด้านสังคมนิยมได้
แพร่หลายมากในหมู่นักศึกษา ประชาชน กลุ่มนักคิดสังคมนิยมเห็นว่า ประชาธิปไตยแบบสังคม
นิยมนั้นเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงมากกว่าประชาธิปไตยที่คณะราษฎรเคยวางรากฐานไว้
กล่าวคือ ประชาธิปไตยลักษณะเดิมถือว่าเป็นเพียง “ประชาธิปไตยของชนชั้นนายทุน” เท่านั้นไม่ได้
เป็น “ประชาธิปไตยของประชาชนคนยากจน” ลักษณะพิเศษของอุดมการณ์สังคมนิยมก็คือ การ
ให้ความหมายแก่ “ประชาธิปไตย” ในขอบเขตที่กว้างขวางขึ้น ไม่ใช่แค่มองเป็นประชาธิปไตย
ในทางการเมืองเท่านั้น แต่ได้ขยายความหมายประชาธิปไตยในทางเศรษฐกิจด้วย ในการ
กระจายโภคทรัพย์ไปสู่ชนชั้นล่าง พรรคแนวสังคมนิยมมีนโยบายที่จะสร้างสังคมให้มนุษย์มีความ
เสมอภาคกัน จัดช่องว่างทางชนชั้น สร้างสังคมใหม่ที่มนุษย์มีความเท่าเทียมกัน ในความคิดของ
กลุ่มสังคมนิยม ประชาธิปไตยทางการเมืองจะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงจะต้องมีประชาธิปไตยทาง
เศรษฐกิจเป็นรากฐาน (สุธาศัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 75)

ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ที่น่าเสนอข่าวสารก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์
พ.ศ. 2500 พบว่า มีข่าวที่น่าเสนอวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่สะท้อนให้เห็นกรอบความคิด
(Episteme) ที่เชื่อมโยงคอมมิวนิสต์ กับจริยธรรมทางการเมือง ดังข้อความ

...พล.ต.อ.เผ่า ศรียานนท์ เลขาธิการพรรคเสรีมนังคศิลาบอกว่า เมื่อคราวไป
สนามหลวง คนฟังนับเป็นแสนมากกว่านายควงไปปรากฏตัวหาเสียง...เผ่าบอกว่า
ปรีดีพั่วพันสวรรคต โดยตัวเขาเองได้ไปพูดคุยกับนายเฉลียว ชิตบุศย์ก่อนถูก
ประหาร แต่เป็นเรื่องอะไรนั้นบอกไม่ได้ ในเรื่องนโยบายต่างประเทศของพรรคมนังค
ศิลาไม่รับรองจีนแดง นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่าขณะนี้ผู้ที่นิยมคอมมิวนิสต์ในปัจจุบัน
หันกลับมาสนับสนุนพรรคเสรีมนังฯ โดยหัวหน้าหน่วยคุมเสียงของพรรคเสรีมนังฯ

เป็นผู้ที่นิยมคอมมิวนิสต์ แต่หันกลับมาสนับสนุนพรรคเสรีมั่งคิลากันหมด... (เผ่า
ว่าคนฟังควงน้อยมาก เผยคำเฉลียวก่อนประหาร, 5 กุมภาพันธ์ 2500, น. 1)

จากข่าวข้างต้น ผู้ศึกษาวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. ถ้าใช้หลักวิชา (Disciplines) เป็นหลักในการวิเคราะห์ข่าวสาร ในที่นี้ใช้ หลักวิชา
รัฐศาสตร์ และหลักวิชาภาษา

1.1 ในการวิเคราะห์ด้วยหลักวิชารัฐศาสตร์ พบว่า

1.1.1 การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง มีการกล่าวโจมตีฝ่ายการเมืองตรงกัน
ข้าม จากข้อความ “เผ่าบอกว่าปรีดีพั่วพันสวรรคต”

1.1.2 การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งมีการนำเสนอนโยบายในการบริหาร
ประเทศสู่สาธารณะ จากข้อความ “ในเรื่องนโยบายต่างประเทศของพรรคมนั่งคิลากันไม่รับรองเงิน
แดง”

1.1.3 การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง มีการนำเสนอการดำเนินกิจกรรมทาง
การเมืองที่ผ่านมา จากข้อความ “ที่นิยมคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันหันกลับมาสนับสนุนพรรคเสรีมั่งค
โดยหัวหน้าหน่วยคุมเสียงของพรรคเสรีมั่งค เป็นผู้ที่นิยมคอมมิวนิสต์ แต่หันกลับมาสนับสนุน
พรรคเสรีมั่งคิลากันหมด”

1.2 ในการวิเคราะห์ด้วยหลักวิชาภาษา มีการใช้คำที่สื่อถึงความหมายเฉพาะ
ดังนี้ เพื่อแสดงถึงการยอมรับในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางการเมือง ดังข้อความ “ผู้ที่นิยมคอมมิวนิสต์” คำ
ว่า “นิยม” เป็นคำที่ใช้แสดงถึงการยอมรับในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางการเมืองในช่วงปี พ.ศ. 2500

2. ถ้าใช้หลักการพิจารณาตุการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) โดยพิจารณา
ในเรื่องของวิธีคิด (How to think) และความหมาย (Meaning) จะพบว่า

ในส่วนของวิธีคิดของผู้พูดที่มีต่อ “คอมมิวนิสต์” จะมีวิธีคิดในลักษณะรวมชอม
และดึงเอา (Inclusion) “คอมมิวนิสต์” สามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง

ความหมายที่พบในตัวบทอยู่ 2 ระดับ ระดับแรกคือ

2.1 ความหมายตามตัวบท จะพบว่า ผู้พูด (Author) กำหนดคุณค่าคำว่า “เงิน
แดง” และ “คอมมิวนิสต์” ด้วยความหมายเชิงลบ

2.2 ความหมายที่ถูกกีดกัน (Exclusion) จากตัวบท เป็นความหมายที่ดำรงอยู่
แต่มองไม่เห็น หรือเป็นความหมายที่ถูกซ่อนจากตัวบท ผู้ศึกษาสามารถเข้าถึงความหมาย
ดังกล่าวได้ โดยการวิเคราะห์จากบริบททางการเมืองในยุคนั้น ซึ่งเมื่อวิเคราะห์จากบริบททาง
การเมืองในยุคนั้นพบว่า ก่อนหน้ามีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 รัฐบาลจอมพล

ป. พิบูลสงครามได้ตัดสินใจลงนามเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2493 ความร่วมมือดังกล่าว มีผลตามมาอย่างน้อย 2 ประการ กล่าวคือ 1) สหรัฐอเมริกาได้ให้ความช่วยเหลือรัฐบาลไทย ทั้งในด้านเศรษฐกิจและการทหาร และ 2) เป็นเหตุให้รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ไม่สามารถรับรองรัฐบาลจีน และลัทธิคอมมิวนิสต์ที่จีนใช้ในการปกครองประเทศได้ (ลิขิตธีรเวคิน, 2546, น. 146)

หลังจากการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 พบว่ามีเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองเกิดขึ้นอยู่ 2 เหตุการณ์ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในเวลาต่อมา กล่าวคือ มีการเดินขบวนใหญ่ โดยขบวนการนักศึกษาคัดค้านผลการเลือกตั้งที่เกิดขึ้น เนื่องจากพบหลักฐานการทุจริตเลือกตั้ง โดยเฉพาะในเขตพระนคร ปรากฏเป็นข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ในยุคนั้น ในหลายๆ ชื่อฉบับ เท่าที่ผู้ศึกษารวบรวมได้จากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ได้แก่ หนังสือพิมพ์สารเสรี ฉบับวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2500 ในคอลัมน์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2500 ในคอลัมน์บรรณาธิการ และคอลัมน์ระหว่างบรรทัด โดย น้อย อินทนนท์

หนังสือพิมพ์สยามนิกร ฉบับวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2500 ในคอลัมน์จากหน้าต่าง โดย นนทนา ที่ลงเนื้อหาถึงการใช้วิธีการทุจริตการเลือกตั้งที่ชื่อ “พลร่ม” และ “ไฟไฟ” นอกจากนี้เรื่องเหตุการณ์ทุจริตการเลือกตั้งแล้ว ยังพบว่ามี ความขัดแย้งระหว่างสถาบันกษัตริย์กับรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม และความขัดแย้งระหว่างจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ กับจอมพล ป. พิบูลสงคราม (โปรดดูรายละเอียดใน สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551 , น. 83-85) เป็นเหตุให้นำไปสู่การรัฐประหารวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และคณะทหารที่ทำการยึดอำนาจได้เชิญนายพจน์ สารสิน เป็นนายกรัฐมนตรีรักษาการ และจัดให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 (สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 87-88)

ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวสารก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 พบว่า มีข่าวที่นำเสนอวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่สะท้อนให้เห็นกรอบความคิด (Episteme) คอมมิวนิสต์กับการขาดจริยธรรมทางการเมือง ที่แตกต่างจากข่าวสารก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ พบการต่อสู้ทางวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ระหว่างกลุ่มต่างๆ (Author) ที่กำหนดคุณค่าคำว่า “คอมมิวนิสต์” ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน เปรียบเสมือน วาทกรรม 2 ชุด ที่แต่ละกลุ่มยึดถือต่างกัน ได้แก่ การต่อสู้ระหว่างวาทกรรมชุดที่ 1 กับวาทกรรมชุดที่ 2

วาทกรรมชุดที่ 1 วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้ายต้องกีดกันออกจากการเมืองไทย และมีความหมายเช่นเดียวกับสังคมนิยม ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ฝ่ายนิยมเจ้า และฝ่ายเผด็จการทหารคุมอำนาจรัฐบาลยึดถืออยู่ในขณะนั้น

วาทกรรมชุดที่ 2 วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นเพียงความแตกต่างแนวคิดทางการเมือง สามารถอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งเป็นวาทกรรมที่พรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ประชาชน และหนังสือพิมพ์หัวก้าวหน้ายึดถือ

การต่อสู้วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ระหว่างวาทกรรมชุดที่ 1 และวาทกรรมชุดที่ 2 และการต่อสู้ระหว่างวาทกรรมชุดที่ 3 และวาทกรรมชุดที่ 4 พบว่า วาทกรรมแต่ละชุดต่างแย่งชิงพื้นที่ในสื่อหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวสาร โดยการนำเสนอแบบตอกย้ำและต่อเนื่อง เพื่อเป็นวาทกรรมหลัก (Dominant Discourse) ของสังคมในขณะนั้น จนประชาชนรับรู้ และเชื่อถือ ว่าความหมายที่วาทกรรมทั้ง 2 ชุด ผลิตขึ้นเป็น ความจริง ของสังคม ในขณะเดียวกัน วาทกรรมในความหมายที่ตนเองผลิตขึ้นก็ได้ปิดกั้นวาทกรรมฝ่ายตรงข้ามไม่ให้พื้นที่ทางสังคม ซึ่งรวมถึงพื้นที่ในสื่อหนังสือพิมพ์ด้วย รวมทั้งปฏิเสธวาทกรรมฝ่ายตรงข้ามไม่มีสถานะแห่งความจริง และมีใช้ความรู้

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ ที่แสดงให้เห็นถึง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้ายต้องกีดกันออกจากการเมืองไทย ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ฝ่ายนิยมเจ้า และฝ่ายเผด็จการทหารคุมอำนาจรัฐบาลยึดถืออยู่ในขณะนั้น

ดังข้อความ

...เนื่องด้วยพรรคประชาธิปไตยได้ปราศรัยหาเสียงที่ท้องสนามหลวง เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายนนี้ ปรากฏว่า ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช รองหัวหน้าพรรคได้กล่าวพาดพิงถึงหนังสือพิมพ์ว่า ได้รับทุนจากคอมมิวนิสต์ คำกล่าวหาอันจะมีเจตนาร้ายแผลงอยู่หรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อเป็นคำกล่าวหาอันยังความเสื่อมเสียให้แก่หนังสือพิมพ์ส่วนรวม... (ส.น.ท. ออกแถลงได้ ม.ร.ว.เสนีย์, 23 พฤศจิกายน 2500, น. 1)

“...สันติชนและแนวร่วมสังคมนิยม” ปราศรัยนโยบาย 10 ข้อ พร้อมทั้งตอบโต้เรื่องตีนเหล็กตีนโต รับเงินจีนแดง และเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์...” (สันติชน-แนวร่วมแก้ภัยว.เสนีย์, 26 พฤศจิกายน 2500, น. 1)

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นเพียงความแตกต่างแนวคิดทางการเมือง สามารถอยู่ร่วมกันได้ ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ พรรคการเมืองฝ่ายซ้าย ประชาชน และหนังสือพิมพ์หัวก้าวหน้ายึดถือ

ตั้งข้อความ

...นโยบายทางการเมืองของพรรคกลุ่ม “สันติชนและแนวร่วมสังคมนิยม” นับวันจะ พักตัวกว้างขวางออกไปในหมู่ประชาชนยิ่งขึ้นทุกที ขณะเดียวกันคะแนนนิยมอันมี ต่อพรรคประชาธิปไตยจะด้อยลงไปกว่าเดิม เพราะประเด็นสำคัญในการหาเสียง ของสันติชน และแนวร่วมสังคมนิยมเข้าถึงประชาชนได้ง่ายกว่า อย่างเช่น ลด งบประมาณทางทหารลงไป เหลือเพียงเท่าที่จำเป็น, ผู้กมิตร์และรับความช่วยเหลือ จากทุกฝ่ายโดยปราศจากเงื่อนไขแม้กระทั่งค่ายคอมมิวนิสต์ แต่ในขณะเดียวกันก็ โจมตีอเมริกาว่าให้ความช่วยเหลือแบบมีเงื่อนไข หรือมีหลังฉากเพียงเพื่อเสริมแนวที่ มั่นในประเทศไทยให้เป้นด้านหน้าในการป้องกันจักรวรรดินิยมให้กับอเมริกา ใน นโยบายต่างประเทศพรรคกลุ่ม “สันติชนและแนวร่วมสังคมนิยม” เห็นว่าคนไทยนั้นมีความรู้สึกในเรื่องชาตินิยมรุนแรงเป็นทุนเดิม ที่ไม่ต้องยืมจมูกคนอื่นเขาหายใจ หรือ จูงจมูก ประเทศไทยควรทำการติดต่อและรับความช่วยเหลือจากประเทศค่าย คอมมิวนิสต์บ้าง... (เมืองไทยในรอบสัปดาห์, 17 พฤศจิกายน 2500, น. 3)

... ขอให้พระพุทธรูปคุณชุ่มแทรกใจชาวพระนครให้เลือกสมาชิกพรรคสหภูมิ และคำมั่น ที่ว่า ถ้าหากพรรคสหภูมิทั้ง 9 ได้เข้าสภาไปด้วยวิธีการสกปรกเช่นที่เสริมนั่งคศिला เคยกระทำมาแล้ว ทั้งหมดจะลาออกจากสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทันที พร้อมทั้งชี้แจงนโยบายที่สำคัญของพรรค ได้แก่ ดำเนินนโยบายต่างประเทศแบบ อิสระ จรรโลงสันติภาพ ข้าราชการพ้นจากอิทธิพลทางการเมืองให้ราษฎรได้รับการ รักษาพยาบาล ยกเลิก พ.ร.บ. ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และให้ การศึกษาฟรีแก่ประชาชน... (สหภูมิเริ่มออกหาเสียง ปราศจากนโยบาย 10 ข้อ, 15 พฤศจิกายน 2500, น. 1)

กล่าวโดยสรุปก็คือ ในช่วงการเลือกตั้ง ปี พ.ศ. 2500 ผู้ศึกษาพบหลักฐาน การใช้ ประเด็น “คอมมิวนิสต์” เป็นประเด็นในการโจมตี ผู้สมัคร พรรคการเมือง และหนังสือพิมพ์บนพื้นที่ สื่อ แต่ยังไม่พบหลักฐานที่กล่าวว่พรรคการเมืองแนวสังคมนิยมเป็นพรรคการเมืองคอมมิวนิสต์ สิ่ง que ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ก็คือ พบการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) ของฝ่ายรัฐบาล

ในยุคนี้ได้กำหนดให้ “คอมมิวนิสต์” เป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ควรนำเข้ามาเกี่ยวข้องในการปกครองประเทศไทย และถูกนำมาใช้เป็นประเด็นสำคัญในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง

วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในช่วงปี พ.ศ. 2512–2519

ปีพ.ศ. 2501 จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก่อรัฐประหารแล้วปกครองแบบเผด็จการ นักการเมืองฝ่ายสังคมนิยมถูกกวาดล้าง นายเทพ โชติณูชิต นายแคล้ว นรปิติ นายทวีศักดิ์ ตรีพลี นายพรชัย แสงซัดต์ และนักสังคมนิยมอื่นๆ ต่างก็ถูกจับเข้าคุกโดยไม่มีความผิดเป็นเวลานานหลายปี ร.ต.อ.เฉียบ อัมพุนันท์ ถูกจับขังและตายในคุก เมื่อ พ.ศ. 2504 นายครอง จันดาวงษ์ ถูกจอมพลสฤษดิ์สังหารชีวิต ในปี พ.ศ. 2504 เช่นกัน ช่วงที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี พรรคกลุ่มสังคมนิยมตกต่ำลงอย่างมาก จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นรัฐบาลบริหารประเทศได้จนถึงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2506 ก็ถึงแก่กรรม จอมพลถนอม กิตติขจร ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรีแทนจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ซึ่งยังยึดถือระบบเผด็จการทางทหารในการบริหารประเทศ เช่นเดียวกับรัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (พิธีพงษ์ สิทธิอมร และคณะ, 2549, น. 133) ในวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2511 วุฒิสภาได้ออกพระราชบัญญัติพรรคการเมือง ทำให้ฝ่ายรัฐบาลจัดตั้งพรรคสหประชาไทย โดยมีจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นหัวหน้าพรรค เพื่อรองรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนพรรคสำคัญอื่นๆ ที่จัดตั้งใหม่ ได้แก่ พรรคประชาธิปไตย มีนายควง อภัยวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค ปี พ.ศ. 2512 จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีได้จัดให้มีการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2511 โดยจัดการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ นายเทพ โชติณูชิต กับนายแคล้ว นรปิติ ได้ฟื้นฟูพรรคขึ้นมาใหม่ในชื่อว่า “พรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ” ส่งคนลงสมัครได้รับเลือกตั้งเพียง 4 คน จากขอนแก่นทั้งหมด นายเทพ โชติณูชิต หัวหน้าพรรคแพ้การเลือกตั้งที่ศรีสะเกษเป็นครั้งแรก

ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวสารก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 พบว่า มีข่าวที่นำเสนอวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ที่สะท้อนให้เห็นกรอบความคิด (Episteme) คอมมิวนิสต์กับการขาดจริยธรรมทางการเมือง ที่แตกต่างจากข่าวสารก่อนการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์ กล่าวคือ พบการต่อสู้ทางวาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ระหว่างกลุ่มต่างๆ (Author) ที่กำหนดคุณค่าคำว่า “คอมมิวนิสต์” ในพื้นที่สื่อหนังสือพิมพ์เป็น วาทกรรม ที่มีความหมายเดียว ว่าคอมมิวนิสต์เป็นสิ่งที่ไม่ดี สำหรับการเมืองไทย ที่ใช้ในการกล่าวโจมตีผู้สมัคร หรือพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้าม แต่อย่างไรก็ตาม

ข่าวสารการเลือกตั้งครั้งนี้ ยังไม่พบการนำวาทกรรมคอมมิวนิสต์มาใช้โจมตี พรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยม แต่กลับใช้ประเด็น “คอมมิวนิสต์” โจมตีกันเองระหว่างพรรคสหประชาไทย ซึ่งเป็นพรรครัฐบาล กับพรรคประชาธิปไตย ดังตัวอย่าง

...พรรคประชาธิปไตยนำโดยผู้สมัครรับเลือกตั้งและคุณหญิงเลขา อภัยวงศ์ได้ไปปราศรัยหาเสียง ชูเอาการกระทำบางอย่างที่ไม่ดีงามของรัฐบาลมาแฉให้ประชาชนบุคคลแรก นายดำรง ลัทธิพิพัฒน์ กล่าวถึงการปกครองในปัจจุบันว่าไม่ก้าวหน้า คณะรัฐบาลประกอบด้วยทหารไม่ใช่พลเรือน คนต่อมา ได้แก่ นอ.ผัน เปรมมณี รองนายกรัฐมนตรี โจมตีรัฐมนตรีบางคนร้ายอย่างไม่ชอบธรรม ทำให้ถ่วงประเทศชาติมาก อีกคนหนึ่ง คือ นายธรรมนุญ เทียนเงิน ได้เปิดโปงวิธีการไม่ชอบของข้าราชการบางคน สร้างความมั่นคงของตนด้วยวิธีเอาเปรียบราษฎร คนสุดท้าย ได้แก่ นายสมบุญ ศิริธร ได้ประกาศความไม่พอใจของรัฐบาลหลายอย่างที่เป็นการลิดรอนสิทธิและหน้าที่ของประชาชน และได้มีผู้ถามว่า จะตั้งรัฐบาลผสมร่วมกับพรรคอื่นหรือไม่ นายสมบุญ บอกว่ายินดีเว้นแต่พรรคคอมมิวนิสต์... (เปิดปราศรัยรุนแรงที่อนุสาวรีย์ ว่างรมต.บางคนร้ายอย่างไม่ชอบ, 10 มกราคม 2512, น. 1, 15)

...ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคสหประชาไทยให้ความเห็นว่า ทฤษฎีที่ว่า เมื่อบ้านเมืองต้องทำการปราบปรามคอมมิวนิสต์อยู่ รัฐบาลควรจะต้องเป็นรัฐบาลทหาร เป็นทฤษฎีที่ไร้เหตุผล เป็นทฤษฎีที่ตั้งขึ้นโดยปราศจากมูลฐานไม่สมเหตุผล เราเห็นว่าการอ้างเหตุผลนี้ มีแต่จะทำให้ประชาชนเสื่อมความศรัทธาในพรรคสหประชาไทยยิ่งขึ้น... (รัฐบาลทหาร, 14 มกราคม 2512, น. 3, 14)

“...ประเด็นที่ใช้ในการหาเสียง – คอมมิวนิสต์เป็นศัตรูอันดับหนึ่งทางการเมืองที่ต้องกำจัด...” (ชุมทางประชาธิปไตย, 2 กุมภาพันธ์ 2512, น. 4, 14)

“...พรรคประชาธิปไตยกล่าวตอบโต้ผู้สมัครพรรคสหประชาไทยที่ว่า ผู้สมัครคนหนึ่งพรรคประชาธิปไตยถูกพ่อโละออกจากบริษัทให้พ้นจากหน้าที่การงานทำให้พ่อลูกเขาแตกกัน อันนี้เป็นวิธีคิดกับวิธีการของคอมมิวนิสต์แท้ ๆ ภายในพรรคสหประชาไทยมีความแตกแยก...” (การเมืองนอกเวที, 8 กุมภาพันธ์ 2512, น. 3)

ในระหว่างสมัยรัฐสภา มีนาคม พ.ศ. 2514 พ.อ.สมคิด ศรีสังคม ได้ตั้งพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย นายเชื้อ กาฬแก้ว ตั้งพรรคแรงงาน อย่างไรก็ตามในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2514 จอมพลถนอม กิตติขจร ทำการรัฐประหารยึดอำนาจตนเอง ประกาศกฎอัยการศึก ยุบรัฐสภา และยกเลิกพรรคการเมือง ทำให้พรรคการเมืองแนวสังคมนิยมจึงต้องยุติบทบาทลงไปด้วย จนกระทั่งมี

การโค่นล้มรัฐบาลเผด็จการทหาร จอมพลถนอม กิตติขจร ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 โดยการนำของขบวนการนิสิตนักศึกษา บรรยายภาคแห่งประชาธิปไตยจึงได้ฟื้นตัวขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2517 พรรคสังคมนิยมฟื้นฟูตัวอีกครั้งหนึ่ง มีพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมเกิดขึ้น 3 พรรค นายเทพ โชติสุขิต ผู้บุกเบิกพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมคนสำคัญถึงแก่กรรมลง คงเหลือแต่นายแคล้ว นรปติ จึงได้จัดตั้งพรรคแนวร่วมสังคมนิยมขึ้น ขณะเดียวกัน พ.อ. สมคิด ศรีสังคม นายบุญเย็น วอทอง นายไชแสง สุกใส ได้รับการสนับสนุนจากขบวนการนิสิตนักศึกษาในยุคนั้น จัดตั้งพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ชูคำขวัญว่า “ประชาชนต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน” โดย พ.อ.สมคิด ศรีสังคม เป็นหัวหน้าพรรค และนายบุญสนอง บุญโยทยาน เป็นเลขาธิการพรรค นอกจากเกิดพรรคแนวร่วมสังคมนิยม พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย แล้วยังมีกลุ่มนักวิชาการรวมกลุ่มกันตั้งพรรคพลังใหม่ขึ้น นำโดยนายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค นายปราโมทย์ นาครทรรพ เป็นเลขาธิการพรรค ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 พรรคการเมืองแนวสังคมนิยมได้รับเลือกตั้ง ส.ส. สูงถึง 37 คน โดยแยกเป็นพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ได้ ส.ส. 10 คน พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้ ส.ส. 15 คน พรรคพลังใหม่ได้ ส.ส. 12 คน

หนึ่งในช่วงการรณรงค์หาเสียงก่อนวันเลือกตั้งวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 พรรคการเมืองที่ไม่ใช่พรรคแนวสังคมนิยมรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ต่างชูประเด็นต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ และใช้เป็นประเด็นโจมตีพรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยม ในขณะเดียวกันพรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยม ก็หยิบยกประเด็นเป็นพรรคการเมืองฝ่ายจักรวรรดินิยมอเมริกามาเป็นประเด็นโจมตีตอบโต้

ปรากฏการณ์ ดังกล่าว เผยให้เห็นการต่อสู้ของวาทกรรม “พรรคแนวสังคมนิยมเป็นคอมมิวนิสต์” กับวาทกรรม “พรรคแนวจักรวรรดินิยมอเมริกา” ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างข่าวสารภายใต้ วาทกรรม “พรรคแนวสังคมนิยมเป็นคอมมิวนิสต์”

“...พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยระบุถูกเจ้าหน้าที่ที่กลั่นแกล้งใส่ร้ายระหว่างการหาเสียงในภาคอีสาน โดยป่าวประกาศกับชาวบ้านว่าเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ไม่ให้ไปลงคะแนนเสียง ทำให้ชาวบ้านเกรงกลัวไม่กล้าไปออกเสียงเลือก เพราะเกรงเจ้าหน้าที่ยึดข้อหาคอมมิวนิสต์ให้...” (สังคมนิยมระบุถูกกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์, 4 มกราคม 2518, น. 3)

...นายบุญสนอง บุญโยทยาน เลขาธิการพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า ...เมื่อออกไปหาเสียงที่ท้องที่ใด ทางจังหวัดก็มีวิทยุไปถึงนายอำเภอให้ประชุม

กำนันผู้ใหญ่บ้านและครูประชาบาล แล้วป่าวประกาศในที่ประชุมว่า พรรคสังคมนิยมเป็นพรรคคอมมิวนิสต์ ห้ามไม่ให้ชาวบ้านไปเลือก บางแห่งก็แก๊งโดยการสร้างหน่วยเลือกตั้งให้อยู่ห่างไกลการคมนาคม เมื่อเห็นว่าท้องที่นั้นชาวบ้านให้ความสนับสนุนพรรคสังคมนิยมมาก... (สังคมนิยมระบุนุฎกกลับแก๊งเจ้าหน้าที่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์, 4 มกราคม 2518, น. 3)

...นายประธาน เทวรัตน์ รองเลขาธิการพรรคไทยรวมไทยจะทำการแถลงการร้องเรียกเรื่อง การเสียชีวิตของ นายสีจิ่ง มารังกุล หัวหน้าพรรคต่อกระทรวงมหาดไทย... และเปิดเผยอีกว่า มีบุคคลอยู่เพียงสองพวกซึ่งอาจเป็นผู้วางแผนสังหารนายสีจิ่งได้แก่ นักการเมือง ซึ่งลงสมัครในเขตเดียวกัน เพราะเสียงสนับสนุนของประชาชนทั้งจังหวัดบุรีรัมย์ของนายสีจิ่งอยู่ในอันดับ 1 อีกพวกคือ ซี.เอ.ไอ.ซึ่งเห็นว่านายสีจิ่งเป็นนักการเมืองที่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์ เพราะเคยเดินทางไปจีนแดงมาแล้ว (ไทยรวมไทยร้องมหาดไทย หัวหน้าพรรคตายมีเบื้องหลัง, 5 มกราคม 2518, น. 3)

...หัวหน้าพรรคอื่นกล่าวประณามพรรคสังคมนิยมฯ อย่างรุนแรงว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ... ผู้แทนคือนายประยงค์ มุลสาร ผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดยโสธร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย บอกว่าการกล่าวหาดังกล่าวเป็นผลดีต่อพรรค เพราะชาวบ้านตื่นตัวและรู้แล้วว่าเป็นการกล่าวหากันอย่างผิด ๆ กล่าวโจมตีกล่าวหาผู้สมัครยังเป็นเด็ก... (ชาวบ้านรุมประชาทัณฑ์ ผู้โจมตีพรรคสังคมนิยมฯ, 8 มกราคม 2518, น. 3)

...คำว่า “คอมมิวนิสต์” เป็นข้อหาที่ยัดได้ง่าย คือยกษ์มาร ภูตผีปีศาจ และความเลวร้ายทั้งหมด...การสาดโคลนใส่ผู้สมัครฝ่ายตรงกันข้ามเป็น “คอมมิวนิสต์” เป็นโคลนที่หาได้ง่าย ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรมากนัก...พรรค/นักการเมืองฝ่ายขวาจัดใช้คำ “คอมมิวนิสต์” เล่นงานพรรคที่มีแนวโน้มไปในทางสังคมนิยม คนหัวรุนแรงมีความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างจากสังคมนิยม... (การเมืองนอกเวที “ขบวนการ” หากินกับ “คอมมิวนิสต์”, 10 มกราคม 2518, น. 4)

...ขบวนการของนักการเมืองที่หากินกับคำว่า คอมมิวนิสต์นี้ ก็คือนักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่กำลังต่อสู้หาเสียงหาคะแนนกันอยู่ในเวลานี้...นักการเมืองรู้ว่าต่อความรู้สึกของประชาชนชาวบ้านทั่วไปนั้น คอมมิวนิสต์ยังเป็นสิ่งที่หวาดกลัวของประชาชน ที่จะเป็นระบบทำลายล้างสถาบันต่าง ๆ ของประชาชนที่เคารพนับถือ การสาดโคลนใส่ นักการเมืองฝ่ายตรงข้ามว่าเป็น “คอมมิวนิสต์” จะเป็นโคลนที่หาได้ง่าย

ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรมากนัก... (การเมืองนอกเวที “ขบวนการ” หากินกับ “คอมมิวนิสต์”, 11 มกราคม 2518, น. 4)

“...ผอ.กอ.รมน. (พล.ท.สายหยุด เกิดผล) ปฏิเสธข่าวกล่าวหาพรรคสังคมนิยม เป็นพรรคคอมมิวนิสต์...” (กอ.รมน.ปฏิเสธข่าวโจมตีพรรคสังคมนิยม, 12 มกราคม 2518, น. 3)

“...มีมือมืด ปิดโปสเตอร์โจมตีพรรคสังคมนิยมฯ ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ตามย่าน บางลำพู นางเลิ้งและเทเวศร์...” (สังคมนิยมหาเสียงในกรุงฯ ตีประชาธิปไตยเรื่องฐานทัพสหรัฐ, 16 มกราคม 2518, น. 4)

“...โจมตีนายทวิช กลิ่นประทุม หัวหน้าพรรค สมัยก่อนใช้เล่ห์เหลี่ยมทำธุรกิจ ขายอาวุธสงคราม ...สมรู้ร่วมคิดกับทหารสหรัฐบางคนแจ้งอาวุธกองทัพหายแล้วนำมาขาย...โจมตีพรรคเสรีชน เป็นพรรคต่อต้านคอมมิวนิสต์ รับนโยบายมาจากอเมริกา...” (พรรคธรรมสังคมนิยมเพื่อนชนิตไหนของประชาชน, 20 มกราคม 2518, น. 3)

...อธิบดีกรมตำรวจได้ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวถึง ปัญหาความผิดพลาดของนายปรีดี พนมยงค์ ว่า “มีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติมีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะนักการเมืองหรือประชาชนผู้ใดเดินทางออกนอกประเทศแล้วไปยังประเทศคอมมิวนิสต์ เช่น ปักกิ่ง ก็จะต้องถูกสอบสวน กรณีของนายปรีดี พนมยงค์ นี้อธิบดีกรมตำรวจกล่าวว่า หากเดินทางเข้ามาประเทศไทยจริง ก็จะต้องถูกสอบสวนเช่นเดียวกัน... (พรบ. ป.ป.ป. กม. จะเอาอย่างไรกันแน่, 22 มกราคม 2518, น. 4)

ตัวอย่างข่าวสารภายใต้ วาทกรรม “พรรคจักรวรรดินิยมอเมริกา

...เชื่อกันว่า พรรคเสรีชน เกิดขึ้นได้ด้วยเงินของการอุดหนุนจากองค์การซี.ไอ.เอ. ของอเมริกา โดยมีพลเอกประพันธ์ กุลพิจิตร นายทหารที่ต้องการให้อเมริกามีอิทธิพลในพื้นที่ภาคเอเชียอาคเนย์ เพื่อที่จะได้มีวาสนาเป็นคนใหญ่คนโตต่อไป ส่วนนโยบายต่างประเทศของพรรคเสรีชนที่ว่า จะดำเนินนโยบายอย่างอิสระ โดยมีสัมพันธภาพกับทุกประเทศที่เป็นมิตรบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคนั้น จึงเป็นเรื่องที่เป็นไม่ได้ เพราะตราบไคตี พลเอกประพันธ์และพรรคพวกยังต้องการให้ประชาชนเชื่อว่าคอมมิวนิสต์แทรกแซงไทย ต้องการรวบอำนาจไว้ที่คนเพียงกลุ่มเดียว ไม่ให้ประชาชนมีสิทธิ์ในการเลือกตัวแทนเพื่อปกครองตนเอง การที่จะไปเป็นมิตรกับทุก

ประเทศและดำเนินนโยบายต่างประเทศอย่างเป็นอิสระนั้นก็ยิ่งเป็นไปได้อย่างแน่นอน... (พรรคเสรีชน พรรคต่อต้านคอมมิวนิสต์, 20 มกราคม 2518, น. 3)

...ข้าพเจ้าได้อ่านบทความเรื่อง “พูดถึงพรรคการเมือง” ในหนังสือพิมพ์ของท่าน ที่กล่าวถึง พรรค “เสรีชน” – พรรคต่อต้านคอมมิวนิสต์ว่า เชื่อว่าพรรคเสรีชนได้เกิดขึ้นด้วยเงินอุดหนุนจากองค์การ ซี.ไอ.เอ. และข้อความที่ว่า การที่พลเอกประพันธ์ ไปอภิปรายให้ประชาชนฟังว่า ถ้าพรรคฝ่ายสังคมนิยมได้ที่นั่งในสภาเกิน 70 ที่แล้ว ทหารจะปฏิวัตินั้น ทั้ง 2 เรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เพื่อความบริสุทธิ์ ขอให้ท่านช่วยประกาศให้รางวัลในหนังสือพิมพ์ของท่านได้ว่า ข้าพเจ้าจะให้รางวัลรถยนต์อย่างดีที่สุด ซึ่งมีขายในประเทศไทย 1 คันแก่ทุกคนที่นำหลักฐานมาแสดงได้ว่า ข้าพเจ้าได้รับเงินอุดหนุนหรือได้พูดอภิปรายเช่นนั้นจริง... (หลักฐานมารถยนต์ไป, 25 มกราคม 2518, น. 5)

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ ที่แสดงให้เห็นถึง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้ายต้องกีดกันออกจากการเมืองไทย ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ฝ่ายนิยมเจ้า และฝ่ายเผด็จการทหารคุมอำนาจรัฐบาลยึดถืออยู่ในขณะนั้น

..ปัญหาอาชีวะนั้นไม่ใช่ปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้น ต้องยอมรับว่า กลุ่มผู้ปกครองในอดีตละเลยที่จะอบรมเยาวชน ปล่อยให้สภาพแวดล้อมที่เลวร้ายมอมเมาจิตใจมานานนับสิบ ๆ ปี ปลุกฝังคอมมิวนิสต์แทนที่จะอบรมให้เยาวชนเข้าใจกลไกทางการเมือง กีดกันไม่ให้เยาวชนมีส่วนร่วมโดยตั้งคำถามว่า “นักเรียน นักศึกษาไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง” แทนที่จะประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี กลับสอนให้เอาอิปไตยของชาติส่วนหนึ่งไปขายให้แก่สหรัฐ ปล่อยให้วัฒนธรรมตะวันตกอันเหลวแหลกมาครอบงำ ทำให้เยาวชนเกิดความฟุ้งเฟ้อ ยิ่งไปกว่านั้นผู้มีอำนาจบางกลุ่มยังอาศัยความอ่อนแอทางการเมืองจัดตั้งหน่วยเพื่อผลประโยชน์ของตนอีก.... (ปัญหาอาชีวะ, 26 มกราคม 2518, น. 4)

ในขณะที่ช่วงการรณรงค์หาเสียงก่อนวันเลือกตั้งวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 พรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยมถูกโจมตีอย่างหนัก จากพรรคการเมืองอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พรรคแนวสังคมนิยมว่าเป็นพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ ประกอบกับบริบททางการเมืองในช่วงก่อนหน้านั้น พบว่า เกิดความหวาดระแวงในหมู่ผู้มีอำนาจ กลุ่มนิยมเจ้าและกลุ่มอนุรักษ์นิยมว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอำนาจภายในประเทศ ทำนองเดียวกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่นการปฏิวัติ

ในลาว ปี พ.ศ. 2518 ทำให้สถาบันกษัตริย์ในลาวถูกยกเลิก ผลประโยชน์ของกลุ่มตนจะต้องถูกระงับหรือถอน ความหวาดระแวงนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียกร้องต่าง ๆ ของกลุ่มนิสิตนักศึกษา กลุ่มกรรมกร กลุ่มชาวนา เช่น กลุ่มนิสิตนักศึกษาเรียกร้องเอกราช โดยมองว่าประเทศไทยตกอยู่ภายใต้อำนาจจักรวรรดินิยมอเมริกา จึงทำการคัดค้านการคงอยู่ของกองทัพอเมริกาและการตั้งทัพอเมริกาในประเทศไทย โดยมีพรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยมคอยสนับสนุนในรัฐสภา จนทำให้อเมริกาต้องถอนฐานทัพออกไปจากประเทศไทยเกือบหมด กลุ่มกรรมกร เรียกร้องให้ปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำ กลุ่มชาวนาเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ปัญหาที่ดินและหนี้สิน (สุชาติ ยัมประเสริฐ, 2551, น. 143-148) กลุ่มผู้มีอำนาจ กลุ่มนิยมเจ้าและกลุ่มอนุรักษนิยม จึงโจมตีการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของกลุ่มนิสิตนักศึกษา กลุ่มกรรมกร กลุ่มชาวนาว่าเป็นการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ รวมทั้งเหมารวมว่าขบวนการนักศึกษาจะต้องกลายเป็นปีศาจคอมมิวนิสต์ไปทั้งหมด นอกจากนี้มีความเห็นว่ารัฐบาลพลเรือนสมัย ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช และ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช โอนเอินไปตามเสียงนักศึกษามากเกินไป ดังนั้นวิธีการแก้ปัญหาจึงสร้างภาพให้เห็นความรุนแรง และแสดงให้เห็นว่าขบวนการนักศึกษาเป็นคอมมิวนิสต์ เพื่อเป็นเงื่อนไขในการก่อการรัฐประหาร เพื่อปราบปรามขบวนการนักศึกษา ดังนี้

1. ทำลายภาพลักษณ์

ตั้งแต่ พ.ศ. 2517 ขบวนการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อทำลายภาพลักษณ์ของขบวนการนักศึกษาเริ่มเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การกล่าวหาว่านักศึกษาก่อความวุ่นวายในสังคม ขบวนการนักศึกษาเป็นคอมมิวนิสต์ ผู้นำนักศึกษาเป็นญวน รับเงินจากต่างประเทศไปฝึกอาวุธที่ฮานอย และโจมตีการชุมนุมประท้วงและการเคลื่อนไหวของขบวนการนักศึกษาว่า เป็นการใช้กฎหมายอยู่เหนือกฎหมาย มีการสร้างข่าวลือทำลายตัวบุคคล เช่น เรื่องเสกสรร ประเสริฐกุล และธีรยุทธ บุญมี ผู้นำนักศึกษาขโมยเงินศูนย์นิสิตไปใช้ส่วนตัว ถากถางนักศึกษาที่แต่งตัวเรียบง่ายว่าเป็นพวก “5 ย” คือ ฒยว กางเกงยีนส์ เลื่อยบ รองเท้ายาง สะพายย่าม เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าพวกนักศึกษาเหล่านี้เป็นตัวตลกบ้าบอ เพื่อให้ขาดความน่าเชื่อถือในหมู่ประชาชน ส่วนศูนย์นิสิตฯ นั้นนับตั้งแต่ พ.ศ. 2518 ถูกเสียดสีว่าเป็น “ศูนย์เถื่อน” เพราะไม่ได้จดทะเบียนที่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือเป็นศูนย์ สท. หมายถึง “เสือกทุกเรื่อง” ซึ่งเป็นการโจมตีการเข้าร่วมสนับสนุนการต่อสู้ของประชาชนว่าเป็นการ “เสือก” นั่นเอง

การโฆษณาปลุกกระแส “ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” และกล่าวหาว่านักศึกษาเป็นผู้บ่อนทำลายสถาบัน

การโจมตีขบวนการนักศึกษาโดยอาศัยสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุและโทรทัศน์ที่อยู่ภายใต้อำนาจของทหาร การโจมตีจากหนังสือพิมพ์ฝ่ายขวา เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน ที่มีนายจรุงรักษาติ เป็นบรรณาธิการ ดาวสยาม ของนายประสาน มีเฟื่องศาสตร์ บ้านเมือง ของนายมานะ แพร่พันธุ์ สยามมิตร ของนายประหยัด ศ.นาคะนาท

ขณะเดียวกันก็มีการปิดกั้นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของฝ่ายนักศึกษา มิให้ได้มีโอกาสแถลงข้อเท็จจริงใด ๆ แก่ประชาชนเลย ทำให้ประชาชนเข้าใจสับสนต่อขบวนการนักศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นฝ่ายนักศึกษาจึงผลิตหนังสือพิมพ์บนบอร์ดที่หน้าประตูทุกมหาวิทยาลัย เช่น ที่หน้าประตูท่าพระจันทร์ และหน้าประตูหอประชุมใหญ่ ในปี พ.ศ. 2519 กลุ่มอำนวยการเมืองเริ่มคุกคาม และเผาทำลายบอร์ดขบวนการนักศึกษาหลายครั้ง แต่ฝ่ายนักศึกษาก็พยายามจัดทำขึ้นใหม่

2. ตั้งองค์กรฝ่ายขวาคุกคาม

ชนชั้นนำส่งนักเรียนอาชีวะฝ่ายขวาเข้าควบคุมศูนย์กลางนักเรียนอาชีวะแห่งประเทศไทย แล้วใช้อำนาจนักเรียนอาชีวะเคลื่อนไหวต่อต้านฝ่ายขบวนการนักศึกษา และยังมีกลุ่มอื่น ๆ อีกที่ถูกจัดตั้ง ได้แก่ กลุ่มนวพล ชมรมอาชีวะเสรี กลุ่มลูกเสือชาวบ้าน กลุ่มเพชรไทย กลุ่มช้างดำ กลุ่มพิทักษ์ไทย สหพันธ์นักศึกษาครูแห่งประเทศไทย กลุ่มแนวร่วมรักชาติ กลุ่มประชาชนผู้รักชาติ กลุ่มแนวร่วมต่อต้านเผด็จการทุกรูปแบบ นอกจากนี้ ยังตั้งกลุ่มนักเรียนอาชีวะอำนวยการกลุ่มหนึ่ง เรียกว่า กลุ่มกระต๊องแดง เพื่อใช้เป็นแกนกลางในการก่อวินาศกรรมขบวนการนักศึกษาด้วยอาวุธ ใช้ความเหี้ยมโหดรุนแรง

ปรากฏการณ์หนึ่ง ที่มีผลกระทบอย่างสูงต่อการเมืองไทยในยุคนั้น ก็คือพระภิกษุ กิตติวุฒโฑ (พระเทพกิตติ ปัญญาคุณ) ได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ จัตุรัส เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ว่าการฆ่าพวกคอมมิวนิสต์ไม่บาป แต่กลับได้บุญ เปรียบเหมือนการฆ่าปลาเพื่อตักบาตรถวายพระ ส่งผลให้ฝ่ายขวานำไปใช้เป็นคำขวัญว่า "ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป" และก่อให้เกิดความเกลียดชังและเคียดแค้นนักศึกษา จนนำไปสู่การปราบปรามนักศึกษาอย่างรุนแรง ในเหตุการณ์ "6 ตุลาคม พ.ศ.2519" โดยกิตติวุฒโฑให้เหตุผลว่า ใครก็ตามที่ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ถือว่าเป็นมาร มิใช่มนุษย์ ดังนั้นการฆ่าคอมมิวนิสต์จึงไม่บาป แต่เป็นการฆ่ามาร ซึ่งถือเป็นภาระหน้าที่ของคนไทยที่จะต้องทำ การฆ่ามันหากเป็นการทำเพื่อประเทศชาติแล้ว แม้จะเป็นบาป แต่ก็ได้บุญในแง่ของการป้องกันประเทศจากศัตรูมากกว่าจะได้บาป กิตติวุฒโฑ เปรียบเทียบการฆ่านี้ว่าเหมือนกับการฆ่าปลาถวายพระ การฆ่าปลาเป็นบาป แต่การนำปลานั้นมาตักบาตรถวายพระ ถือว่าได้บุญมาก ทั้งนี้กิตติวุฒโฑเป็นภิกษุรูปหนึ่งที่มีส่วนในการก่อตั้ง "ขบวนการนวพล" ซึ่งเป็นหน่วยสงครามจิตวิทยา ทำงานร่วมกับ "กระต๊องแดง" โดยพยายาม

รวบรวมนายทุนและภิกษุที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ให้ร่วมกันต่อต้านพลังนักศึกษาและกรรมกร นับเป็นขบวนการที่มีส่วนอย่างมากในการปราบปรามนักศึกษาในเหตุการณ์ "6 ตุลาคม พ.ศ.2519"

ในช่วงการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 พรรคการเมืองอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พรรคแนวสังคมนิยม ได้หาเสียงโจมตีพรรคแนวสังคมนิยมทั้ง 3 พรรคว่าเป็นแนวร่วมของคอมมิวนิสต์ โดยยกประเด็นในเรื่อง รับเงินจากองค์การสืบราชการลับ เค.จี.บี. จากสหภาพโซเวียต ชายชาติให้แก่เวียดนาม เป็นปฏิปักษ์กับสถาบันกษัตริย์ นอกจากนี้ยังถูกกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นใคร จัดตั้งกองกำลังเพื่อใช้ความรุนแรงทำร้ายและสังหารสมาชิกพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมทั้ง 3 พรรค รวมทั้งประชาชนที่เลื่อมใสในแนวทางพรรคสังคมนิยมเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 พรรคการเมืองแนวสังคมนิยมรวมกันทั้ง 3 พรรค ได้ ส.ส. เพียง 6 คน โดยแยกเป็น พรรคพลังใหม่ได้ ส.ส.3 คน พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้ ส.ส. 2 คน พรรคแนวร่วมสังคมนิยมได้ ส.ส. 1 คน

ในพื้นที่ข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ พบวาทกรรม

ตัวอย่างข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ภายใต้วาทกรรมคอมมิวนิสต์ ที่ให้ความหมายว่าคอมมิวนิสต์ มีความหมายเดียวกับสังคมนิยม ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ฝ่ายนิยมเจ้า และฝ่ายเผด็จการทหารคณาธิปไตยยึดถืออยู่ในขณะนั้น

...จากข่าวการสูญเสียเลขาธิการพรรคฯ เมื่อเร็ว ๆ นี้แสดงให้เห็นถึงธาตุแท้ของคุณคณาธิปไตยบางพวกที่ต้องการผูกขาดการรักชาติแต่เพียงผู้เดียว ฉะนั้นผู้ที่มิใช่พรรคพวกของพวกเขา คงจะไม่มีความรักชาติสินะ ถ้าจะมีใครสักคนกล่าวว่า "เราจะทำเพื่อประโยชน์สุขของคนผู้ยากไร้" "ประชาชนต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน" เขาผู้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้คงจะไม่รักชาติสินะ หากรักชาติจริง ๆ ก็ควรจะกล่าวว่า "เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์" แบบนี้ผู้ที่กล่าวควรจะรักชาติอย่างสุดใจขาดดิน ประชาชนที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขา คงจะสุขสบาย ... และส.ส.ที่สังกัดพรรคสังคมนิยมทุกท่าน กระผมขอให้ท่านถอนตัวสมัครในครั้งนี้อีกครับ เพราะเขาว่าพวกท่านไม่รักชาติ พวกท่านเป็นคอมมิวนิสต์ ให้พวกเขา รักชาติอยู่คนเดียวเถิด ขอได้พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย หันมาประสานความขมขื่นของผู้ทุกข์ยากทั่วประเทศ ให้กลายเป็นพลังอันยิ่งใหญ่ พลังอันเกรียงไกรโค่นล้มสังคมนิยม สังคมนิยมยิวสาวได้สาวเอา เอรัดเอาเปรียบให้พังพินาศไป ... (สะท้อนกลับ, 11 มีนาคม 2519, น. 3)

...วิธีการป้ายสีคอมมิวนิสต์ ... อยุธยา พลตรีเทียนชัยกล่าวว่า พรรคพลังใหม่เป็นคอมมิวนิสต์ ผู้วางนโยบายของพรรคพลังใหม่ก็คือคน ๆ เดียวกับผู้วางนโยบายพรรคแนวร่วมสังคมนิยม และผู้วางนโยบายพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เพียงแต่ว่าผู้วางนโยบายมีความมุ่งหมายที่จะให้พรรคแนวร่วมสังคมนิยมและพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ถูกโจมตีมากกว่าพรรคพลังใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้พรรคพลังใหม่เติบโตขึ้นเท่านั้น และพรรคพลังใหม่จะยก ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ขึ้นเป็นประธานาธิบดี ...ชลบุรี นายอุทัย พิมพิไจชน ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์ พลอยเป็นดังกับขวาคัดคนอื่น ๆ ไปด้วย คงไม่รู้ว่า จะหาเสียงให้ได้ผลดีกว่านี้ได้อย่างไรอีกแล้ว จึงหันมาเลือกวิธีการป้ายสีแดงให้กับคู่ต่อสู้แต่รู้สึกว่าจะใช้ผิดตัว เพราะได้กล่าวคำปราศรัยโจมตีนายบุญชู โรจนเสถียร ผู้สมัคร ส.ส.พรรคกิจสังคมว่า นายบุญชู โรจนเสถียร เป็นคอมมิวนิสต์... ขอนแก่น นายเมธีกำเพชร ผู้สมัคร ส.ส.พรรคธรรมาธิปไตย โจมตีนายแคล้ว นรปดิผู้สมัคร ส.ส.พรรคแนวร่วมสังคมนิยมว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ทำให้นายแคล้วต้องคอยตามแก้ข่าวแทบทุกแห่งที่ไปหาเสียงไม่หวัดไม่ไหว...อุดรธานี ผู้สมัคร ส.ส.พรรคธรรมาธิปไตยและผู้สมัคร ส.ส.สังกัดพรรคอื่น ซึ่งเป็นพวกขวาคัดได้รุมกันโจมตี พ.อ.สมคิด ศรีสังคม ว่าเป็นคอมมิวนิสต์...เชียงใหม่ นายส่งสุข ภัคเกษม ผู้สมัคร ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ ผู้ใช้สโลแกน “สังคมนิยมอ่อน ๆ” โจมตีผู้สมัคร ส.ส.พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยว่าเป็นคอมมิวนิสต์ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนยุบสภาฯ ประชาธิปัตย์กับสังคมนิยมฯจับมือกัน เพื่อจัดตั้งรัฐบาลร่วมกัน... กรุงเทพมหานคร พวกขวาคัดปล่อยข่าวโจมตีพรรคพลังใหม่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แม้กระทั่ง ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็พลอยถูกโจมตีว่าเป็นคอมมิวนิสต์และจะตั้งตัวเองเป็นประธานาธิบดีไปด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์หัวก้าวหน้าบางคนยังถูกพวกขวาคัดพรรคอื่นโจมตีว่าเป็นคอมมิวนิสต์ด้วย

วิธีการปล่อยข่าวลือต่าง ๆ นานา ภาคอีสาน พรรคแนวร่วมสังคมนิยมถูกกล่าวหาว่ารับเงินจากรัฐบาล แต่บางแห่งกลับลือกันว่ารับเงินเงินแดง ส่วนพรรคสังคมนิยมฯ โดนตีหนักเข้าไปอีกเพราะถูกหาว่ารับเงินมาจากเงินแดงและเวียดนาม... ลพบุรี หนังสือพิมพ์พลเมืองลงข่าวว่าผู้หาเสียงพรรคหนึ่งใช้ข่าวลือชนิดใหม่ โจมตีผู้หาเสียงอีกพรรค ซึ่งเป็นผู้หญิงว่า ขณะนี้กำลังมีท้อง พอเลือกตั้งได้ไม่นานก็ต้องลาคลอด ไม่มีเวลาไปทำงานอะไร ให้เป็นขึ้นเป็นอัน ตอนนั้นก็แพ้ท้องแล้ว อาเจียนอึกอักอยู่ทุกวัน เล่นเอาเจ้าตัวต้องวิ่งแก้ข่าวให้วุ่นไปหมด

...กรุงเทพฯ พรรคพลังใหม่ซึ่งนับว่าเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวที่สุดของประชาธิปัตย์ กำลังได้คะแนนเพิ่มขึ้นจนทำเอา ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ต้องลงทุนเดินทางไปหาเสียงตามบ้านด้วยตนเอง พลังใหม่พลอยโดนสีแดงเข้าไปด้วยหลายกระป๋อง โบปวิเวถือน ข้าวลือที่เป็นอุปมงคลเกี่ยวกับพลังใหม่ระบาดทั่วกรุงเทพฯ กระทั่งถูกหาว่ารับเงินจากรัสเซีย 150 ล้านบาท

...แต่ผู้ที่โดนข้าวลือประเภทต่าง ๆ มากที่สุดเห็นจะไม่มีใครเกิน ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นแน่โดนโจมตีตั้งแต่เป็แผ่นดินการพิชิตสิทธิ์ จนเป็นคอมมิวนิสต์ จากขวาสุดจนถึงซ้ายสุดทีเดียว บางแห่งลือกันว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ จะตั้งตัวเป็นประธานาธิบดี แต่บางแห่งก็หาว่า ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ จะผูกขาดสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้แต่ผู้เดียว นอกจากนี้ยังถูกโจมตีว่าเป็นผู้วางแผนการฆาตกรรมทางการเมืองและอยู่เบื้องหลังการคอร์รัปชันใหญ่ ๆ ด้วย (วิธีการสกปรกต่าง ๆ นานาในการหาเสียง, 23 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายไพศาล ธวัชชัยนันท์ ประธานกลุ่มสหภาพได้กล่าวในตอนหนึ่งอีกว่า นายสมัครนั้นไปกะล่อนบอกกับทหารว่าเขาอยู่ฝ่ายทหารและกล่าวหาว่าสหภาพแรงงานเป็นคอมมิวนิสต์ทหารบางกลุ่มก็หลงเชื่อทางสหภาพจึงขอวิงวอนให้ทหารทุกกลุ่มพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนายสมัครให้ดี เพราะการพูดของนายสมัครนั้นเป็นการใส่ความอันเป็นวิธีการหาเสียงของพรรค ประชาธิปัตย์มาตลอด... (กรรมกรมีมติว่า บาตร-ปชป. สมัคร ร้อนใจ ไม่เคยกะล่อน, 24 มีนาคม 2519, น. 3)

...ส่วนที่มีข่าวว่า ปลัดจังหวัดน่านได้ไปห้ามประชาชนไม่ให้เลือกพรรคพลังใหม่และประชาธิปัตย์โดยกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น นายโชคกกล่าวว่าเป็นความจริง ความจริงมีเพียงว่า มีผู้ก่อการร้ายมาขู่ให้ประชาชนเลือกพรรคพลังใหม่และพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ว่าราชการจึงให้เจ้าหน้าที่และปลัดจังหวัดไปชี้แจงให้ประชาชนทราบ... (อ้าง ผกค. ชูชาวบ้านเลือก ปชป.พลังใหม่, 24 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายสมัย ยอดอินทร์ ผู้สมัครพรรคพลังใหม่และผู้ประสานงานพรรคในเขตเชียงใหม่ ล้ำพูนกล่าวกับ “ประชาธิปัตย์” เพื่อแก้ข้อกล่าวหาที่หลายพรรคกล่าวหาว่าพรรคพลังใหม่เป็นพรรคคอมมิวนิสต์และรับเงินจาก เคจีบีว่าเป็นเพราะพรรคมีนโยบายจะให้ชาวไร่ชาวนามีที่ทำกินเอง โดยเก็บภาษีที่ดินจากผู้ที่มีที่ดินจำนวนมาก เป็นพันเป็นหมื่นไร่ให้เสียภาษีแพงขึ้น... (หาเสียงเชียงใหม่สาดโคลนอุตุลุดพรรคเจ้าบุญทุ่ม ทวิช แจกเงินไม่อั้น, 25 มีนาคม 2519, น. 3)

“...หนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้ลงข่าวว่า นายแคล้ว นรปติ รับเงินจากสถานทูตประเทศคอมมิวนิสต์แห่งหนึ่งเป็นเงิน 30 ล้านบาท เพื่อใช้จ่ายในการหาเสียงและเพื่อแบ่งแยกภาคอีสาน ...” (แคล้ว ฟ็อง นสพ.ใสได้ล้รับเงิน ค.ม., 25 มีนาคม 2519, น. 3)

“...นายมนัส พรหมบุญ ผู้สมัครพรรคพลังใหม่แถลงว่าขณะนี้มีการป้ายสีแดงแก่พรรคพลังใหม่ว่า เป็นคอมมิวนิสต์ด้วยการว่าจ้างให้บุคคลกลุ่มหนึ่งไปพูดในที่ต่าง ๆ หาว่าตัวเขาเองเป็นคอมมิวนิสต์...” (พลังใหม่เป็นคอมฯ, 26 มีนาคม 2519, น. 3)

...กรณีที่พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย มักถูกโจมตีอยู่เสมอว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น นายจรัส ชี้แจงว่าถ้าเป็นคอมมิวนิสต์จริงในเมื่อ พรบ.ว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ยังอยู่ก็ควรจะหาหลักฐานจับหัวหน้าพรรค เลขาฯ พรรคและผู้สมัครคนอื่น ๆ เข้าคุกไปเสียเพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวหากันต่อไป... (สังคมนิยมฯ ร้องถูกแก้ล้างทำให้จับถ้าเป็นคอมฯ, 26 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายสุเทพ วงศ์กำแหง ซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.ที่จังหวัดนครราชสีมา ในนามพรรคพลังใหม่เปิดเผยกับ”ประชาธิปไตย”ว่า การหาเสียงของเขานั้นต้องเผชิญกับเล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ นานาของฝ่ายตรงข้ามที่พยายามทำลายคะแนนนิยมของตนและของพรรคพลังใหม่...เขากล่าวว่า มีการออกไปปลิวโจมตีพรรคพลังใหม่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์และในท้องที่ห่างไกลก็ใช้วิธีออกข่าวว่า เขาถูกยิงตายไปแล้ว เพื่อให้ประชาชนมีความสับสน นอกจากนี้นายชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศซึ่งเป็นเลขาธิการพรรคชาติไทย และสมัครแข่งขันในเขตเดียวกันก็กล่าวหาว่าเขาเป็นพวกเสียงซ้ายนิยมคอมมิวนิสต์ และให้เขาระวังตัวให้ดี... (สุเทพ วงศ์กำแหง แค้นหาเสียงสกปรกที่โคราช, 29 มีนาคม 2519, น. 3)

“...พรรคพลังใหม่ถูกกลั่นแกล้ง ถูกใส่ร้ายป้ายสีจากคู่แข่งชั้นทางการเมืองในข้อหาฉกาจฉกรรจ์ต่าง ๆ เช่น เป็นคอมมิวนิสต์ รับเงินจากต่างชาติจะล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้นำพรรคเป็นลูกญวน และอื่น ๆ อีกนานัปการ...” (เปิดโปงธาตุแท้ของพรรคพลังใหม่, 31 มีนาคม 2519, น. 8)

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ ที่แสดงให้เห็นถึง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้าย ซึ่งเป็นวาทกรรมที่ฝ่ายนิยมเจ้า และฝ่ายเผด็จ การทหารคุมอำนาจรัฐบาลยึดถืออยู่ในขณะนั้น

“... ใครจะนึกมาก่อนว่า พรรคการเมืองที่มีนโยบายแบบประชาธิปไตยจะต้องมายื่นแก้ ข้อกล่าวหาถูกศาลโคลนว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เหมือนกับที่นักการเมืองฝ่ายสังคมนิยมโดนกล่าวหา มา โดยกลุ่มขวาจัด...” (ติดตาม ปชป. (เดอะเกรท) หาเสียง, 19 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายไพศาล รัชชชยันนท์ ประธานกลุ่มสหภาพได้กล่าวในตอนหนึ่งอีกว่า นาย สัมครนั้นไปกะล่อนบอกกับทหารว่าเขาอยู่ฝ่ายทหารและกล่าวหาว่าสหภาพแรงงาน เป็นคอมมิวนิสต์ทหารบางกลุ่มก็หลงเชื่อทางสหภาพจึงขอวิงวอนให้ทหารทุกกลุ่ม พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนายสัมครให้ดี เพราะการพูดของนายสัมครนั้นเป็นการใส่ ความอันเป็นวิธีการหาเสียงของพรรค ประชาธิปัตย์มาตลอด... (กรรมกรมีมติคว่ำ บาตร-ปชป. สัมคร ร้อนใจ ไม่เคยกะล่อน, 24 มีนาคม 2519, น. 3)

...ส่วนที่มีข่าวว่า ปลัดจังหวัดน่านได้ไปห้ามประชาชน ไม่ให้เลือกพรรคพลังใหม่และ ประชาธิปัตย์โดยกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น นายโชคกกล่าวหาว่าไม่เป็นความจริง ความจริงมีเพียงว่า มีผู้ก่อการร้ายมาขู่ให้ประชาชนเลือกพรรคพลังใหม่และพรรค ประชาธิปัตย์ ผู้ว่าราชการจึงให้เจ้าหน้าที่และปลัดจังหวัดไปชี้แจงให้ประชาชนทราบ... (อ้าง ผกก. ชูชาวบ้านเลือก ปชป.พลังใหม่, 24 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายสมัย ยอดอินทร์ ผู้สมัครพรรคพลังใหม่และผู้ประสานงานพรรคในเขต เชียงใหม่ ลำพูนกล่าวกับ “ประชาธิปไตย” เพื่อแก้ข้อกล่าวหาที่หลายพรรคกล่าวหา ว่าพรรคพลังใหม่เป็นพรรคคอมมิวนิสต์และรับเงินจาก เคจีบี.ว่าเป็นเพราะพรรคมี นโยบายจะให้ชาวไร่ชาวนามีที่ทำกินเอง โดยเก็บภาษีที่ดินจากผู้ที่มีที่ดินจำนวนมาก เป็นพันเป็นหมื่นไร่ให้เสียภาษีแพงขึ้น... (หาเสียงเชียงใหม่ศาลโคลนอุตุลุดพรรคเจ้า บุญทุ่ม ทวิช แจกเงินไม่อั้น, 25 มีนาคม 2519, น. 3)

“...หนังสือพิมพ์ดังกล่าวได้ลงข่าวว่า นายแคล้ว นรปติ รับเงินจากสถานทูตประเทศ คอมมิวนิสต์แห่งหนึ่งเป็นเงิน 30 ล้านบาท เพื่อใช้จ่ายในการหาเสียงและเพื่อแบ่งแยกภาคอีสาน ...” (แคล้ว ฟ้อง นสพ.ใสได้ล้รับเงิน ค.ม., 25 มีนาคม 2519, น. 3)

“...นายมนัส พรหมบุญ ผู้สมัครพรรคพลังใหม่แถลงว่าขณะนี้มีการป้ายสีแดงแก่ พรรคพลังใหม่ว่า เป็นคอมมิวนิสต์ด้วยการว่าจ้างให้บุคคลกลุ่มหนึ่งไปพูดในที่ต่าง ๆ หาว่าตัวเขา เองเป็นคอมมิวนิสต์...” (พลังใหม่เป็นคอมฯ, 26 มีนาคม 2519, น. 3)

...กรณีที่พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย มักถูกโจมตีอยู่เสมอว่าเป็นคอมมิวนิสต์ นั้น นายจรัส ชี้แจงว่าถ้าเป็นคอมมิวนิสต์จริงในเมื่อ พบ.ว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ยังอยู่ก็ควรจะหาหลักฐานจับหัวหน้าพรรค เลขานุการและผู้สมัครคนอื่น ๆ เข้าคุกไปเสียเพื่อจะได้ไม่ต้องกล่าวหากันไป... (สังคมนิยมฯ ร้องถูกแก้ง ทำให้จับถ้าเป็นคอมฯ, 26 มีนาคม 2519, น. 3)

...นายสุเทพ วงศ์กำแหง ซึ่งลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส.ที่จังหวัดนครราชสีมา ในนามพรรคพลังใหม่เปิดเผยกับ"ประชาธิปไตย"ว่า การหาเสียงของเขานั้นต้องเผชิญกับเล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ นานาของฝ่ายตรงข้ามที่พยายามทำลายคะแนนนิยมของตนและของพรรคพลังใหม่...เขากล่าวว่า มีการออกไปปลิวโจมตีพรรคพลังใหม่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์และในท้องที่ห่างไกลก็ใช้วิธีออกข่าวว่า เขาถูกยิงตายไปแล้ว เพื่อให้ประชาชนมีความสับสน นอกจากนี้นายชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศซึ่งเป็นเลขาธิการพรรคชาติไทย และสมัครแข่งขันในเขตเดียวกันก็กล่าวหาว่าเขาเป็นพวกเสียงซ้ายนิยมคอมมิวนิสต์ และให้เขาระวังตัวให้ดี... ("สุเทพ วงศ์กำแหง แค้นหาเสียงสกปรกที่โคราช, 29 มีนาคม 2519, น. 3)

"...พรรคพลังใหม่ถูกถล่มแก้ง ถูกใส่ร้ายป้ายสีจากคู่แข่งชั้นทางการเมืองในข้อหาฉ้อโกงทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น เป็นคอมมิวนิสต์ รับเงินจากต่างชาติจะล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ ผู้นำพรรคเป็นลูกกบฏ และอื่น ๆ อีกนานัปการ..." (เปิดโปงธาตุแท้ของพรรคพลังใหม่, 31 มีนาคม 2519, น. 8)

วาทกรรม "คอมมิวนิสต์" ในห้วงเวลาการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในช่วงหลังปี พ.ศ. 2519-เป็นต้นไป

หลังจากเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ประเทศไทยภายใต้รัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร ปรากฏว่าอยู่ภายใต้อำนาจเผด็จการทางทหาร นักการเมืองและพรรคการเมืองฝ่ายสังคมนิยมทั้ง 3 พรรคสลายตัวลง ตามประกาศคณะปฏิรูป ฉบับที่ 25 โดยแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายคอมมิวนิสต์ ทำให้กลุ่มนิสิตนักศึกษาหัวก้าวหน้า นักการเมืองฝ่ายสังคมนิยมบางคนเลิกการต่อสู้หรือไม่ก็หันไปร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในชนบทจำนวนไม่น้อย

ในช่วงปี พ.ศ. 2516 – 2520 ได้มีการเผยแพร่เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบสังคมนิยม (Socialism) เป็นปริมาณมาก เอกสาร ดังกล่าวต่างมีมุมมองต่อระบบสังคมนิยมที่แตกต่างกัน 3 แนวทางใหญ่ ๆ ได้แก่

1) งานที่มีมุมมองระบบสังคมนิยมเป็นสิ่งที่ดี และเป็นส่วนหนึ่งของระบบประชาธิปไตย เช่น งานเขียนของสุวัณัฐ รัตนาวรรณ เรื่อง การเมืองไทยกับทางไปสู่สังคมนิยม

2) งานที่ไม่ได้แสดงความเห็นอย่างเด่นชัด ต่อระบบสังคมนิยมว่าเป็นสิ่งที่ดี หรือไม่ดี เช่น งานเขียนของสุวัณัฐ รัตนาวรรณ ได้แก่ ประวัติศาสตร์ขบวนการความคิดสังคมนิยม โดยสังเขป ปรีดี พนมยงค์ เรื่องระบบสังคมนิยม และระบบคอมมิวนิสต์จะเหมาะสมแก่เมืองไทยหรือไม่

3) งานที่มีมุมมองระบบสังคมนิยมเป็นสิ่งที่ไม่ดี และเป็นส่วนหนึ่งของระบบเผด็จการคอมมิวนิสต์ เช่น งานเขียนของธานินทร์ กรัยวิเชียร เรื่องลัทธิ และวิธีการของคอมมิวนิสต์ งานของสอาด จันทร์ดี เรื่องสังคมนิยมคืออะไร

ในวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 กลุ่มทหารที่เรียกตนเองว่า “คณะปฏิวัติ” ได้ทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศจากนายธานินทร์ กรัยวิเชียร นำโดย พล.ร.อ.สังัด ชลชออยู่ และ พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ส่งผลในเวลาต่อมา พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐบาลชุด พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นี้มีนโยบายที่ผ่อนปรนกับกลุ่มที่มีแนวคิดแบบสังคมนิยม ในหลายๆ ประการ เช่น ปรับเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศโดยเลิกเป็นศัตรูกับประเทศสังคมนิยม มีการรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มสังคมนิยม เช่น ลาว เวียดนาม และจีน มีการเลิกข้อหาภัยสังคมนิยมและปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ยินยอมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมภายในมหาวิทยาลัยได้ ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา นอกจากนี้ยังจัดให้มีการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. 2521 โดยจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522 โดยรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2521 ผ่อนผันให้ไม่ต้องใช้มาตราที่กำหนดให้ผู้สมัครต้องสังกัดพรรคและไม่มีกฎหมายพรรคการเมือง ผู้สมัครจึงต้องแข่งขันกันในกลุ่มการเมือง ผลการเลือกตั้งปรากฏว่ามีเพียงกลุ่มพลังใหม่เดิมได้ ส.ส. มาจำนวน 8 เสียง ในขณะที่ กลุ่มพรรคแนวร่วมสังคมนิยม และพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยที่รวมกลุ่มเป็น กลุ่มสังคมนิยมประชาธิปไตยไม่ได้รับเลือกตั้ง ส.ส.เข้ามาเลย

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ ที่แสดงให้เห็นถึง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้าย เป็นสิ่งที่ถูกผลิตขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Commentary) เพื่อตอกย้ำความหมาย และคุณค่า “ความชั่วร้าย” ที่ถูกกำหนดให้ ในปี พ.ศ. 2522 วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” มีความหมายว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย ก็ยังคงมีให้พบเห็นอยู่บ้าง บนพื้นที่ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยข้อความในหนังสือพิมพ์ได้สร้างวาทกรรมตอกย้ำให้เห็น

ภาพเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับคอมมิวนิสต์ เพื่อตอกย้ำว่านักศึกษากับคอมมิวนิสต์ มีความสัมพันธ์กัน ตัวอย่างข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ เช่น

...ปชป. “หมายท้อง ถูกแผนป้ายสีแดง” ตำรวจจับกลุ่มนักศึกษารวมค่าแห่งที่กำลังปิดโปสเตอร์ 150 แผ่น มีใจความว่า “ถ้าอยากเป็นคอมมิวนิสต์” ก็เลือกพรรคประชาธิปไตย ผู้เกี่ยวข้องเรื่องนี้ น่าจะเป็น พรรคกิจสังคม เนื่องจากเคยมีกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง อ้างชื่อเป็นกลุ่มราษฎรธรรม ทำงานให้พรรคกิจสังคม ออกไปบอกประชาชนไม่ให้เลือกผู้สมัครพรรคประชาธิปไตย เพราะเป็นคอมมิวนิสต์... (ทิ้งบัตรสนเท่ห์ว่อน ชูเจ้าบุญทุ่ม, 20 เมษายน 2522, น. 3)

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ปรากฏว่า พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้รับเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีเสียงสนับสนุนในสภาเป็นเสียงข้างน้อย แต่ได้รับการสนับสนุนจากวุฒิสมาชิก ซึ่งมาจากการแต่งตั้งรัฐบาล พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ บริหารประเทศจนถึงในช่วงปี พ.ศ. 2522-2523 ก็ประสบปัญหาวิกฤติการณ์ราคาน้ำมัน ทำให้ฝ่ายค้านขอเปิดประชุมสภาสมัยวิสามัญ ลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ประกาศลาออกในสภาเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523 (สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 186)

หลังจาก พล.อ.เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ลาออกแล้ว รัฐบาลได้มีการประชุมเลือกนายกรัฐมนตรี ปรากฏว่า พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับเลือกเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2523 เมื่อ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เข้ารับตำแหน่งนโยบายรัฐมนตรีแล้ว ก็ได้ออกนโยบาย 66/23 คือมตินายกรัฐมนตรีในวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2523 เพื่ออภัยโทษกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย รัฐบาลใช้การต่อสู้ทางการเมืองแบบสันติวิธี ทำให้บรรยากาศความขัดแย้งทางการเมืองผ่อนคลายลง ในขณะเดียวกันก็เกิดวิกฤตศรัทธาในพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย หลังจากเวียดนามส่งทหารเข้ายึดครองกัมพูชาเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2522 ทั้งที่เป็นประเทศคอมมิวนิสต์ด้วยกัน ซึ่งเป็นการทำลายภาพลักษณ์ประเทศระบอบสังคมนิยมโดยสิ้นเชิง จากเหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้อุดตันนักศึกษาที่เข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเริ่มเดินทางออกจากป่า และการต่อสู้ระหว่างรัฐบาลกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในเขตชนบทก็เริ่มลดกระแสลง เช่นเดียวกับขบวนการนักศึกษามหาวิทยาลัยฝ่ายก้าวหน้าก็เริ่มลดอิทธิพลลง พรรคนักศึกษาฝ่ายก้าวหน้าถดถอยอย่างมาก จนถูกยุบเลิกทั้งหมดในปี พ.ศ. 2524 (สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 189-190)

ในปี พ.ศ. 2525 สถานการณ์ในขบวนการสังคมนิยมไทยเสื่อมทรุดอย่างหนัก พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเองก็พยายามที่จะแก้วิกฤตด้วยการเปิดประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 4

ราวเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2525 แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ และยิ่งทำให้เกิดความแตกแยกมากยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้นักศึกษาปัญญาชนออกจากป่า มาใช้ชีวิตปกติในสังคมจนเกือบหมดสิ้น การต่อสู้ในชนบทจึงยุติลงเกือบสิ้นเชิง ทำให้พลังฝ่ายสังคมนิยมหมดสิ้นสถานะที่จะเป็นภัยคุกคามรัฐบาล (สุธาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2551, น. 194)

ในปี พ.ศ. 2526 พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก ผู้บัญชาการทหารบก ได้กดดันให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2521 ในบทเฉพาะกาล โดยยอมให้ข้าราชการประจำดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีได้ แต่ได้รับการต่อต้านจากพรรคการเมือง 3 พรรค ได้แก่ พรรคกิจสังคม พรรคชาติไทย และพรรคประชาธิปไตย รวมทั้งกลุ่มพลังก้าวหน้า คือฝ่ายนักศึกษา หนังสือพิมพ์ และองค์กรพัฒนาเอกชน ก็ต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญเช่นกัน ทั้งนี้มีนักศึกษาบางคนจัดตั้งเป็นสมัชชาประชาธิปไตย ในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 เพื่อรณรงค์ต่อสู้การคัดค้านแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2526 ก่อนวันลงมติในวาระ 3 ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 1 วัน ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้เขียนบทความลงในคอลัมน์ชอชสวนพลูเรื่อง “แผนผังประชาธิปไตยแผนใหม่” ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ หน้า 5 เพื่อโจมตีฝ่ายทหารที่ต้องการยึดบทเฉพาะกาล โดยอ้างว่า มีการค้นพบแผนของฝ่ายทหารที่จะเปลี่ยนการปกครองเป็นแบบสภาเปรสตีเดียม ตามแนวคิดคอมมิวนิสต์ เพื่อล้มล้างสถาบันพระมหากษัตริย์ บทความนี้ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ส่งผลต่อการตัดสินใจลงมติในวาระที่ 3 ในวันที่รุ่งขึ้น วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2526 การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ผ่านการลงมติในสภา วิกฤติการณ์รัฐธรรมนูญครั้งนี้ ทำให้ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ออกพระราชกฤษฎีกายุบสภาในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 และกำหนดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526

ตัวอย่างข้อความในหนังสือพิมพ์ ที่แสดงให้เห็นถึง วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” ให้ความหมายว่า คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งชั่วร้าย เป็นสิ่งที่ถูกผลิตขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Commentary) เพื่อตอกย้ำความหมาย และคุณค่า “ความชั่วร้าย” ที่ถูกกำหนดให้ ในปี พ.ศ. 2526 วาทกรรม “คอมมิวนิสต์” มีความหมายว่าเป็นสิ่งชั่วร้าย ก็ยังคงมีให้พบเห็นอยู่เช่นเดิม บนพื้นที่ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ข้อความในหนังสือพิมพ์ที่เคยได้สร้างวาทกรรมตอกย้ำให้เห็นภาพเชื่อมโยงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับคอมมิวนิสต์ ได้เปลี่ยนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างทหารกับคอมมิวนิสต์แทน ดังตัวอย่างข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ที่กล่าวตอบโต้ระหว่าง พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก กับ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ดังข้อความ

“...อาทิตย์ ออกคำสั่งชี้แจงกองทัพบก ได้กระแสวิจารณ์ ท.บ. อยู่ใต้อิทธิพลคอมมิวนิสต์ เป็นเรื่องไร้สาระ เผยแผนผังรูปการปกครองใหม่ยึดได้จากฐานที่มั่นคง ผกค. ย้ำเทิดทูน

สถาบันสูงสุด...หลังจากที่ได้มีหนังสือพิมพ์บางฉบับได้ลงข่าว โดยมีความสรุปว่า ได้มีผู้ส่งเอกสารมาให้หัวหน้าพรรคการเมือง ในเอกสารนั้นเป็นแผนผังการจัดการปกครองสื่อไปในทางใกล้เคียงหรือเป็นรูปแบบเดียวกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ ทำให้มีการวิพากษ์วิจารณ์เกิดขึ้น กองทัพอาจจะถูกใช้เป็นเครื่องมือ เพื่อให้บรรลุแผน และข้อความอื่นๆอีกหลายประการ ทำให้ผู้ที่อ่านมีความเข้าใจผิดว่ามีบุคคลในกองทัพมีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการทำเอกสารนั้นขึ้นมา ทางกองทัพเรือจึงได้ออกมาชี้แจงให้ได้ทราบ กองทัพไม่มีส่วนเกี่ยวข้องแต่อย่างใด และมั่นใจแน่วแน่ว่าทหารทั้งสามเหล่าทัพมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เว้นแต่ถ้ามีผู้ที่จะจงใจก่อให้เกิดความแตกแยกระหว่างกองทัพและคนในชาติ จนบังอาจนำเอาสถาบันพระมหากษัตริย์มาพัวพัน เพื่อหวังผลทางการเมือง เพราะการกระทำเช่นนี้เป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ อย่างยิ่ง...” (อาทิตย์ สูดกลับ คึกฤทธิ์ บังอาจดิ่งฟ้าหาเสียง, 18 มีนาคม 2526, น. 1)

หลังการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526 พรรคกิจสังคม นำโดย ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้รับเลือกตั้งให้มีจำนวน ส.ส.มากที่สุด ได้ร่วมกับพรรคประชาธิปไตย และพรรคชาติประชาธิปไตย เพื่อเป็นรัฐบาลเสียงข้างมาก สนับสนุน พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี อีกครั้งหนึ่ง

ในช่วงที่พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารประเทศอยู่ในช่วงนี้เป็นช่วงที่นักศึกษาหัวก้าวหน้า ความคิดแบบสังคมนิยมได้ลดบทบาทในสังคมลงเป็นอย่างมาก มีการปรับเปลี่ยนองค์กรจากนักศึกษา 18 สถาบัน มาเป็นสมาพันธ์นิสิตนักศึกษา ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2527 ในช่วงระยะเวลาที่เองกระบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองตามแนวคิดสังคมนิยมได้เปลี่ยนบทบาทจากกลุ่มนิสิตนักศึกษา มาเป็นกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชน หรือที่เรียกว่า เอ็นจีโอ (Non Government Organization: NGO) ซึ่งผู้ปฏิบัติงานในองค์กรนี้บางส่วนมาจากผู้ที่เคยผิดหวังจากแนวทางของพรรคคอมมิวนิสต์ จึงหันมาแก้ปัญหาสังคมโดยผ่านองค์กรพัฒนาเอกชนแทน งานของกลุ่มเอ็นจีโอ ในช่วงนี้ จะเป็นเรื่อง สิทธิมนุษยชนของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ชาวบ้าน ในเรื่องปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชน สตรีและเด็กในเรื่องการกระทำคามรุนแรงและการเอาเปรียบ

ในด้านพรรคการเมือง ปี พ.ศ. 2529 พรรคการเมืองในแนวคิดสังคมนิยมได้ตกต่ำอย่างมาก เมื่อพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยไม่สามารถที่จะหาผู้รับสมัครเลือกตั้งได้ครบตามจำนวนเงื่อนไขในรัฐธรรมนูญ ซึ่งกำหนดให้ทุกพรรคต้องส่งสมาชิกลงสมัครอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวน ส.ส.ทั้งหมด พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย จึงต้องปล่อยให้สมาชิกพรรคไปลงสมัครในนามพรรคอื่น ทำให้ต้องยุบพรรคในระยะต่อมา แต่กระนั้น อดีต ส.ส.ของพรรคก็ได้รับเลือกตั้ง ได้แก่ พ.อ.สมคิด

ศรีสังคม ได้รับเลือกตั้งในนามพรรคแรงงานประชาธิปไตย นายแคล้ว นรปติ ได้รับเลือกในนามพรรคกิจประชาคม นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ได้รับเลือกในนามพรรคประชาชน นายไชแสง สุกใส และนายจตุรนต์ ศชสิทธิ์ ได้รับเลือกในนามพรรคประชาธิปไตย ส่วนพรรคพลังใหม่ ได้รับเลือกตั้งมาเพียงคนเดียว คือ นายเรวุฒิ จินดาพล ส.ส.จังหวัดภูเก็ต แต่เป็นสมาชิกที่กรรมการพรรคไม่อาจจะควบคุมได้ จนในที่สุดต้องลงมติขับจากพรรคเมื่อ พ.ศ. 2530

สิ่งที่น่าสนใจในการเลือกตั้งครั้งนี้ ก็คือ มีการโจมตีพรรคการเมืองอื่น ๆ ที่ไม่ใช่พรรคที่มีนโยบายแบบสังคมนิยม ว่ามีความเกี่ยวข้องกับคอมมิวนิสต์ ได้แก่ พรรคประชาธิปไตย และพรรคก้าวหน้า ในขณะที่พรรคการเมืองที่มีนโยบายสังคมนิยมกลับไม่พบข่าวสารการถูกโจมตีว่าเป็นคอมมิวนิสต์ในพื้นที่หนังสือพิมพ์ ดังตัวอย่างข้อความ

...ชุมนุมหาเสียงดู ชำนาญ โดน่วม เจอฤทธิ์จดหมายเวียน (ส.ส. ในชุมพร อาทิ นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ พรรคกิจประชาคม ถูกโจมตี เป็นผู้ทำให้มะพร้าวราคาต่ำ ในสมัยเป็นผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายวัชรนต์ ศชสิทธิ์ พรรค ปชป. ถูกหวัคະແນຝ່າຍตรงข้ามกล่าวหาเป็นคอมมิวนิสต์ ส่วน พล.อ.ชำนาญ นิวิเศษ พรรคก้าวหน้า โดนกล่าวโจมตี ร่ำรวยผิดปกติ เพราะออกหาเสียงหนักมาในช่วงที่ผ่านมา หลังจากมีจดหมายเขียนดังกล่าวออกไปแล้วทำให้ผู้ใหญ่นบ้าน กำนัน ส่วนหนึ่ง ประกาศเลิกหาเสียง พล.อ. ชำนาญ... (พ่อค้าใหญ่อีสาน 30 ล อุ่มผู้สมัครหลายจังหวัด, 7 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

...ก้าวหน้า ถูกหารับเงินอีกกว่าคอมฯ ทุ่ม 2.5 ล้านบาท โสธร พรรคก้าวหน้า ส่งผู้สมัคร 3 คน ลงในจังหวัดยโสธรได้รับคะแนนความนิยมเป็นอย่างสูง ทำให้ผู้สมัครบางพรรคเกรงว่าพรรคของตนจะไม่ได้รับการเลือกตั้งจึงได้พยายามออกข่าวโจมตีในทำนองว่า ได้รับเงินสนับสนุนจากพรรคคอมมิวนิสต์นอกประเทศมาจำนวน 2.5 ล้านบาท ทำให้ผู้สมัครพรรคก้าวหน้าเกิดความเสียหาย เป็นที่กลางแคลงใจของชาวบ้าน... (3 พรรคใหญ่ลุยกันสนั่นกำแพง ถึงกับบรรทุกศพส่งบ้านฟรี, 17 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 3)

...นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ผู้สมัคร ส.ส. เขต 3 พรรคก้าวหน้า จังหวัดนครศรีธรรมราชหาเสียง กล่าวหาพรรคก้าวหน้า มีคะแนนนิยมมาเป็นอันดับ 1 เป็นเหตุให้พรรคการเมืองคู่แข่ง ได้กระทำทุกวิถีทางเพื่อสกัดกั้นพรรคก้าวหน้าอย่างเต็มที่ โดยมีการกำหนดแผนสกัดกั้นไว้... โจมตีกล่าวหาตนเป็นคอมมิวนิสต์... (ธานี แฉคู่แข่งเล่นสกปรกทุ่มเงินซื้อหน่วยเลือกตั้ง, 26 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

ผลการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 พรรคประชาธิปไตยได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส.มากที่สุด แต่นายพิชัย รัตตกุล ก็ไม่กล้าประกาศตัวเป็นนายกรัฐมนตรี โดยอ้างว่าไม่ได้

เสียงเกินกึ่งหนึ่งในสภา จึงได้เชิญ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ท่ามกลางกระแสต่อต้านนายกรัฐมนตรีมาจากคนนอกที่ไม่ใช่การเลือกตั้ง โดยสหพันธ์นิสิตนักศึกษาเอ็นจีโอ และกลุ่มประชาชนบางกลุ่ม จำนวนหนึ่ง แต่เมื่อ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ได้รับการโปรดเกล้าฯ ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2529 การประท้วงจึงได้ยุติลง

ในส่วนพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมแม้จะเผชิญความตกต่ำ แต่นักการเมืองแนวทางสังคมนิยมก็ได้มีความย่อท้อ มีกลุ่มที่พยายามฟื้นฟูพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยขึ้นอีกครั้ง นำโดยนายชาญ แก้วชูใส ร่วมด้วย นายเฉลียว พิศลยบุตร นายอินสอน บัวเขียว และนายเชื้อ กภาพแก้ว เป็นต้น ขณะเดียวกับที่พรรคพลังใหม่ ก็ได้มีกลุ่มที่พยายามจะหาทางฟื้นฟูความตกต่ำของพรรค เช่น นายชัชวาลย์ ชมภูแดง นายจุล ชัยพินิจนรชาติ นายบรรลือ ชำนาญกิจ เป็นต้น ภายใต้เงื่อนไขเช่นนี้เองทั้ง 2 พรรค จึงได้เริ่มเจรจาร่วมกัน ในเดือนสิงหาคม 2530 ได้ร่วมกันส่งนายอุดร ทองน้อย ลงสมัครรับเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดยโสธร ในนามพรรคพลังใหม่เป็นก้าวแรก แม้ว่านายอุดรจะแพ้การเลือกตั้ง แต่พรรคทั้งสองก็ตกลงรวมตัวกันเป็นพรรคเดียว

หลังจาก พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หลังการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 รัฐบาลก็ประสบปัญหาเนื่องจากพรรคประชาธิปัตย์ มีความแตกแยกภายในพรรคอย่างรุนแรง จากการชิงตำแหน่งหัวหน้าพรรคเมื่อวันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2530 ระหว่างกลุ่มนายพิชัย รัตตกุล กับกลุ่มนายเฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์ ซึ่งผลการเลือกตั้งภายในพรรคประชาธิปัตย์ นายพิชัย รัตตกุล ชนะ ทำให้กลุ่มนายเฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์ ประกาศตั้งกลุ่ม 10 มกรา ไม่สนับสนุนนายพิชัย รัตตกุลอีกต่อไป และในเดือนเมษายน พ.ศ. 2531 กลุ่ม 10 มกรา ได้ร่วมกับฝ่ายค้านลงมติไม่รับรองพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พรรคประชาธิปัตย์ถือเหตุว่าเป็นความบกพร่องของพรรค ดังนั้นรัฐมนตรีจำนวน 16 คน ของพรรคประชาธิปัตย์ จึงประกาศลาออกจากการเป็นรัฐมนตรี อันนำไปสู่การตัดสินใจยุบสภาของพล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ และได้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

ในส่วนของพรรคการเมืองแนวสังคมนิยม เดือนมีนาคม พ.ศ. 2531 ได้มีการตั้งพรรคการเมืองใหม่ขึ้นมา ที่เกิดจากการรวมตัวของสมาชิกพรรคพลังใหม่เดิมกับพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย โดยใช้ชื่อพรรคที่รวมกันใหม่นี้ว่า พรรคพลังสังคมนิยมประชาธิปไตยโดยมีนายชัชวาลย์ ชมภูแดง เป็นหัวหน้าพรรค นายอินสอน บัวเขียว เป็นเลขาธิการพรรค และและส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2531 จนได้ร่วมกันผลักดัน นายชัชวาลย์ ชมภูแดง หัวหน้าพรรคเข้ามาเป็น ส.ส. คนเดียวในสภาได้ โดยชนะเลือกตั้งจากจังหวัดร้อยเอ็ด

ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ส.ส. วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 กลุ่มนิสิตนักศึกษาเอ็นจีโอ และนักหนังสือพิมพ์จำนวนหนึ่ง ได้สร้างกระแสไม่เอานายกรัฐมนตรีคนนอก ที่ไม่ใช่ ส.ส. โดยมี พรรคก้าวหน้า ที่มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นหัวหน้าพรรค พรรคปวงชนชาวไทย ที่มี พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก เป็นหัวหน้าพรรค และพรรคกิจประชาคม ที่มีนายบุญชู โรจนเสถียรเป็น หัวหน้าพรรค ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า พรรคชาติไทยได้เสียงในสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด คือ จำนวน 87 เสียง ได้จับมือร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคม และพรรคราษฎร ได้เสนอให้ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ประกาศไม่รับตำแหน่ง โดย พล.อ.เปรม ให้เหตุผลว่าดำรงตำแหน่งมาแล้ว 8 ปี 5 เดือน ซึ่ง พล.อ.เปรมได้กล่าวกับพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล ที่เดินทางเข้าพบพลเอกเปรม โดย พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ" หัวหน้าพรรคชาติไทยขอเชิญให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง ในคำวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 วาทะทางการเมืองที่สำคัญ และเกิดขึ้นในวันนั้นคือ "ขอบคุณ แต่ผมพอแล้ว ขอให้พวกคุณทำกันต่อไป และผมอยากเห็นประชาธิปไตยเดินหน้า... (มติชน, 28 กรกฎาคม 2531, น. 4)

หลังพ้นจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พลเอกเปรม เป็นองคมนตรี ในวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ.2531 และได้รับการโปรดเกล้าฯ ยกย่องให้เป็นรัฐบุรุษในวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2531

ในการเลือกตั้ง ส.ส. วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 พล.ต.จำลอง ศรีเมือง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในขณะนั้นได้ตั้งพรรคการเมืองใหม่ลงแข่งขันในนามพรรคพลังธรรม เป็นพรรคการเมืองที่มีฐานเสียงอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นพรรคคู่แข่งกับพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่มี ส.ส. ในพื้นที่เดิม ผลการเลือกตั้ง พบว่าเป็นพรรคการเมืองที่ได้ ส.ส. จำนวนมากในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนมาก (จักร์ พันธุ์ชูเพชร, 2549, น. 259) ในพื้นที่ข่าวสารการเลือกตั้งในสื่อหนังสือพิมพ์ พบว่า มีการกล่าวโจมตี พล.ต. จำลอง ศรีเมือง ว่า เป็นคอมมิวนิสต์ จากผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ โดยเชื่อมโยง ความหมายของคอมมิวนิสต์ กับ หลักวิชา (Discipline) ทางศาสนา โดยผลิตความหมายใหม่ว่า ผู้ที่เป็นคอมมิวนิสต์ คือผู้ที่ไม่นับถือศาสนา ซึ่งแตกต่างจากการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมา ที่เชื่อมโยงความหมายของคอมมิวนิสต์ กับ หลักวิชาการปกครอง ดังข้อความ

...เมื่อเวลา 10.00 น. ของวันที่ 2 กรกฎาคม 2531 ที่ห้องนวลจันทร์ โรงแรมอิมพีเรียล กลุ่มพัฒนาสตรีทางการเมืองได้จัดอภิปรายเรื่อง "เมื่อการเมืองเป็นเรื่องของสตรี" โดยมีคุณหญิงศศิมา ศรีวิกรม์ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยู่ธยา ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ไทย พ.ต.ศิริลักษณ์ ศรีเมือง นางจงกล ศรีกาญจน

และน.ส.อุษณี รุ่งแสง ผู้สมัครพรรคพลังธรรมเป็นผู้อภิปราย โดยนางเย็นจิตต์ ได้ อภิปรายว่า จะหาพรรคที่สมบูรณแบบนั้นหายาก แต่ผู้นำต้องเป็นแบบอย่างที่ดี บริหารโดยชอบธรรม และถ้าตนได้เข้าสภาครั้งนี้จะไปแก้รัฐธรรมนูญให้มาจากการ เลือกรั้ง และไม่ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมาดำรงตำแหน่งผู้ว่าฯ กทม.ได้ และยัง กล่าวหลังจากที่อภิปรายเสร็จแล้วว่า บ้านเมืองไม่ใช่ของเล่น คนที่เข้ามาจะต้องมี ศาสนาถูกต้องตามหลักศาสนา ไม่ใช่เป็นธรรมะเทียม หรือธรรมะจำลอง เพราะถ้า เลือกรั้งที่ไม่มีศาสนาเข้าไปแล้ว ประเทศก็จะเป็นคอมมิวนิสต์กันไปหมด... (มติชน, 3 กรกฎาคม 2531, น. พิเศษ 1)

หลังจาก พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประกาศไม่รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี จึงทำให้ พล.ต.ชาติชาย ชุณหะวัณ หัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่งได้เสียงสนับสนุนจากพรรคกิจสังคม พรรค ประชาธิปัตย์ พรรคราษฎร และพรรคสหประชาธิปไตย เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ในวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2531

หลังจาก พล.ต. ชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ผู้ศึกษาไม่พบการปรากฏ พรรคการเมือง หรือกลุ่มนิสิตนักศึกษาหัวก้าวหน้า ในกลุ่มลัทธิสังคมนิยม ในพื้นที่ชาวทางสี่อ หนั่งสี่อพิมพ์เลยในช่วงเวลาการหาเสียงการเลือกรั้ง ที่จะนำเอาประเด็นเรื่อง “คอมมิวนิสต์” มากล่าว โจมตีทางการเมือง จนเมื่อเกิดการรัฐประหาร 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 ที่นำโดย พล.อ.สุนทร คงสมพงษ์ และ พล.อ.สุจินดา คราประยูร คณะทหารได้พยายามตั้งพรรคการเมืองเพื่อควบคุม อำนาจชื่อว่า พรรคสามัคคีธรรม ปรากฏว่า นายชัชวาลย์ ชมภูแดง หัวหน้าพรรคได้ตัดสินใจลาออก จากพรรคพลังสังคมประชาธิปไตยไปสังกัดพรรคสามัคคีธรรม โดนนายอินสอน บัวเขียว ก็ให้การ สนับสนุน พลังสังคมประชาธิปไตยจึงเผชิญกับวิกฤตการณ์ครั้งใหญ่ ที่จะต้องถกยุบตัวลงเพราะไม่ อาจหาผู้สมัครลงสมัครรับเลือกรั้งได้จนกระทั่งนายประจวบ อัมพะเสวต รองหัวหน้าพรรค ได้เชิญ นายปราโมทย์ นาครทรรพ ได้กลับคืนมาสู่พรรค รับตำแหน่งหัวหน้าพรรค และนายประสาน ต่างใจ กลับมารับตำแหน่งเลขาธิการพรรค แล้วเปลี่ยนชื่อพรรคเป็น “พรรครวมพลังใหม่” เพื่อส่งสมาชิกลง รับสมัครเลือกรั้งในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2535 นายปราโมทย์ หัวหน้าพรรค ลงสมัครที่อุดรธานีเขต 1 รวมกับนายประยูร สุรนิวงส์ ปรากฏว่าพรรครวมพลังใหม่ ไม่ประสบความสำเร็จ ที่มีส.ส. ได้รับ เลือกรั้งเข้าสู่สภา พรรคจึงต้องถูกยุบตามเงื่อนไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งนับเป็นการปรากฏครั้งสุดท้ายของ พรรคการเมืองแนวทางสังคมนิยมในรัฐสภาไทย

หลังจาก พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา ก็ไม่มีตัวแทนพรรคแนวทางสังคมนิยมในรัฐสภาอีก แม้ว่า อดีตสมาชิกพรรคสังคมนิยมสังคมประชาธิปไตยและพลังใหม่หลายคน จะยังเป็นสมาชิก

สภาอยู่ แต่ก็มิได้ดำรงอยู่ในนามของพรรคแนวทางสังคมนิยมต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม การกล่าว
โจมตีเรื่อง คอมมิวนิสต์ ก็ได้ปรากฏให้เห็นอีกครั้งหนึ่งในการหาเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่
17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 มีการโจมตี พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นคอมมิวนิสต์ โดยเชื่อมโยง
คอมมิวนิสต์กับระบบสภาเปรซิเดียม ซึ่งระบบสภาเปรซิเดียม ในที่นี้มาจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ว่า Presidium หรือ จะใช้คำว่า Praesidium ซึ่งหมายถึงสภาบริหารสูงสุดในประเทศที่มีการ
ปกครองแบบคอมมิวนิสต์ เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นศูนย์รวม ระบบ
การเมืองทั้งหมดของประเทศคอมมิวนิสต์นั้น ๆ ตามประวัติศาสตร์ พรรคบอลเชวิค ในสหภาพโซ
เวียต ก่อตั้งสภาเปรซิเดียมขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1952 (Saivadori, Massimo, 1963/1965,
p. 203) ข่าวสารที่โจมตี พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ปรากฏดังข้อความ

“...พลเอกชวลิต ถูกโจมตีกล่าวหาเป็นคอมมิวนิสต์นั้น จะนำพาระบบสภาเปรซิเดียม
มาใช้ ซึ่งเป็นการขัดสถาบัน คนคิดว่าเรื่องนี้เป็นการโจมตีกันในทางการเมืองมากกว่า...” (เรวุฒิ
ลงแล้วชนอัญชลี ภูเก็ตสะพัดสนามนายทุน, 26 ตุลาคม 2539, น. 2)

...ประชาชนเริ่มมองว่าการเมืองนั้นไม่แน่นอน นักการเมืองไม่มีความจริงใจ ดังคำ
กล่าวที่ว่า เมื่อเริ่มหาเสียงจะยกมือไหว้ พอได้เป็นใหญ่กลับไม่รู้จัก เขามองว่าเป็น
เรื่องที่เขาทำอะไรจริงแท้แน่นอนไม่ได้ จริงบ้างเท็จบ้าง จึงเปรียบดั่งนิยาย เรื่องเล่าหรือ
นิทาน มีคติสอนใจบ้างและบางครั้งก็เหลวไหลหรือขำลือ ในระยะเวลาที่มีการหา
เสียงในโค้งสุดท้ายนี้ ยิงจะมีข่าวลือที่เกี่ยวกับการเมืองโดยตรงตีมาขึ้น อย่างข่าวลือ
ที่ผู้สมัคร ส.ส.ท่านหนึ่งเป็นเอดส์ ข่าวลือที่ว่าผู้สมัคร ส.ส.ใน จ.นครราชสีมาตายเสีย
แล้ว ข่าวลือที่ว่าคนไทยเชื้อสายจีนจะเป็นพลังเจียบ หรือข่าวลือว่าหัวหน้าพรรค
ความหวังใหม่มีความคิดเป็นคอมมิวนิสต์ ข่าวลือลักษณะเช่นนี้ เพื่อหวังผลพลิกผันจาก
คะแนนเสียงในตอนโค้งสุดท้ายนั่นเอง... (การเมือง:นิยาย:เรื่องเล่า:ข่าวลือ,
15 พฤศจิกายน 2539, น. 5)

ตารางที่ 7.1

สรุปการก่อรูปวาทกรรม และความไม่ต่อเนื่องว่าด้วย

วาทกรรม “คอมมิวนิสต์”

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) : ความหมาย / ตรรกะที่ปรากฏ	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) : พิจารณาความหมาย / ตรรกะที่ถูกกดทับ
ก่อนการ เปลี่ยนแปลงการ ปกครอง	การปกครอง	ความหมาย ควบคุมและจำกัดอยู่ที่เชื้อชาติ คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ของชาวต่างชาติที่เข้ามาในเมืองไทย เพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองระหว่าง ประเทศ วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง ยังไม่มี เพราะยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงการ ปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย	กลุ่มอนุรักษนิยมใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็นเครื่องมือ กีดกันคณะราษฎรว่าแนวคิด คณะราษฎร ไม่ใช่แนวคิดใน ระบอบประชาธิปไตย
ช่วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ก่อนปี พ.ศ. 2500	การปกครอง	ความหมาย ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไปทั้งตัว บุคคล และแนวความคิด วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง ยังไม่ถูกนำมาใช้ในการโจมตีทาง การเมืองกับคู่แข่งที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง	กลุ่มเผด็จการทหาร ใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" กีดกันต่างชาติที่มีแนวคิด แบบสังคมนิยมออกไป โดย ให้ความหมายว่าต่างชาติ เหล่านี้เป็นศัตรูของชาติ เช่น จีน เวียดนาม ในขณะที่ เดียวกันก็ใช้เป็นข้ออ้าง และ ความชอบธรรมในการ บริหารประเทศของคณะ รัฐบาลทหาร รวมทั้งผูกไมตรี กับอเมริกา

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) : ความหมาย / ตรรกะที่ปรากฏ	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) : พิจารณาความหมาย / ตรรกะที่ถูกกดทับ
ช่วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2500	การปกครอง	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง</p> <p>คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง</p> <p>ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง</p> <p>ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง</p> <p>ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น</p> <p>สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไปเฉพาะ</p> <p>แนวความคิด แต่ตัวบุคคล สามารถ</p> <p>กลับมาในระบอบประชาธิปไตยได้ ถ้า</p> <p>เปลี่ยนแนวคิด</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง</p> <p>ของนักการเมือง</p> <p>ถูกนำมาใช้ในการโจมตีทางการเมือง</p> <p>กับสื่อหนังสือพิมพ์ที่มีแนวคิดแบบ</p> <p>สังคมนิยม</p>	<p>กลุ่มเผด็จการทหารใช้คำว่า</p> <p>“คอมมิวนิสต์” กีดกันทั้งตัว</p> <p>บุคคล และแนวความคิดอื่น</p> <p>ที่ไม่สนับสนุนแนวความคิด</p> <p>ของตนเองในการบริหาร</p> <p>ประเทศว่าเป็น “คอมมิวนิสต์”</p>
ช่วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ระหว่างปี พ.ศ. 2512		<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง</p> <p>คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง</p> <p>ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง</p> <p>ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง</p> <p>ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น</p> <p>สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไป</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง</p> <p>ของนักการเมือง</p> <p>ถูกนำมาใช้ในการโจมตีทางการเมือง</p> <p>กับพรรคการเมืองที่มีแนวโน้มจะชนะ</p> <p>การเลือกตั้ง ได้แก่ พรรคประชาธิปไตย</p> <p>กับพรรคสหประชาไทยเท่านั้น</p>	

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) : ความหมาย / ธรรมชาติที่ปรากฏ	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) : พิจารณาความหมาย / ธรรมชาติที่ถูกกดทับ
ช่วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2518	การปกครอง	ความหมาย ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไป วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง โจมตีพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมเป็น คอมมิวนิสต์	พรรคการเมืองที่ไม่มีแนวคิด แบบสังคมนิยมใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็นเครื่องมือ กีดกันไม่ให้พรรคการเมือง แนวสังคมนิยมชนะการ เลือกตั้ง
ช่วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2519	การปกครอง	ความหมาย ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไป วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง โจมตีพรรคการเมืองคู่แข่งเป็น คอมมิวนิสต์	พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็นเครื่องมือ กีดกันไม่ให้พรรคการเมือง อื่นชนะการเลือกตั้ง โดย ไม่ได้สนใจที่นโยบายของ พรรคการเมืองเลย

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) :	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) :
ห้วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรปี พ.ศ. 2522	การปกครอง	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทาง การเมืองที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับ การปกครองระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องถูก กำจัดออกไป</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง</p> <p>โจมตีพรรคการเมืองคู่แข่งเป็น คอมมิวนิสต์</p>	<p>พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็น เครื่องมือกีดกันไม่ให้พรรค การเมืองอื่นชนะการ เลือกตั้ง โดยไม่ได้สนใจที่ นโยบายของพรรคการเมือง เลย</p>
ห้วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรปี พ.ศ. 2526	การปกครอง	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง และวิธีการบริหารประเทศที่ไม่สามารถ เข้ากันได้กับการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็น ประมุข คอมมิวนิสต์เป็นสิ่งจำเป็นที่ ต้องถูกกำจัดออกไป</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง</p> <p>โจมตีทหารที่จะเข้ามามีบทบาททาง การเมืองว่าเป็นคอมมิวนิสต์</p>	<p>พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็นเครื่องมือ กีดกันไม่ให้ทหาร (พล.อ. อาทิตย์ กำลังเอก) เข้ามามี บทบาททางการเมือง</p>

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) : ความหมาย / ตรรกะที่ปรากฏ	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) : พิจารณาความหมาย / ตรรกะที่ถูกกีดทับ
ช่วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรปี พ.ศ. 2529	การปกครอง	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไป วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง</p> <p>โจมตีพรรคการเมืองคู่แข่งที่มีโอกาส จัดตั้งรัฐบาลเป็นคอมมิวนิสต์ โดยที่ พรรคที่มีแนวคิดแบบสังคมนิยมไม่ถูก โจมตีเลย</p>	<p>พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็น เครื่องมือกีดกันไม่ให้พรรค การเมืองอื่นชนะการ เลือกตั้ง โดยไม่ได้สนใจที่ นโยบายของพรรคการเมือง เลย</p>
ช่วงเวลาการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรปี พ.ศ. 2531	หลักพุทธศาสนา	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างในมิติอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เฉพาะ ทางการเมือง ในที่นี้คือมิติด้าน ศาสนาที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องถูก กำจัดออกไป</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง</p> <p>โจมตีพรรคการเมืองคู่แข่งที่มีโอกาส จัดตั้งรัฐบาลเป็นคอมมิวนิสต์ โดยที่ พรรคที่มีแนวคิดแบบสังคมนิยมไม่ถูก โจมตีเลย</p>	<p>พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็น เครื่องมือกีดกันไม่ให้พรรค การเมืองอื่นชนะการ เลือกตั้ง โดยไม่ได้สนใจที่ นโยบายของพรรคการเมือง เลย แต่ดูที่แนวความคิด วิธี ปฏิบัติของผู้สมัคร (พล.ต. จำลอง ศรีเมือง) ที่ผิดแยก ไปจากคนทั่วไป</p>

ตารางที่ 7.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	หลักวิชา (Discipline) ที่ผลิตคุณค่า	ระบบการควบคุมและจำกัด วาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) : ความหมาย / ตรรกะที่ปรากฏ	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) : พิจารณาความหมาย / ตรรกะที่ถูกกดทับ
ห้วงเวลาการ เลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2539	หลักการปกครอง	<p>ความหมาย</p> <p>ควบคุมและจำกัดอยู่ที่ความต่าง คอมมิวนิสต์ถูกอธิบายว่าเป็นเรื่อง ความต่างของอุดมการณ์ทางการเมือง ที่ไม่สามารถเข้ากันได้กับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องถูกกำจัดออกไป</p> <p>วัตถุประสงค์ในการหาเสียงเลือกตั้ง ของนักการเมือง</p> <p>โจมตีหัวหน้าพรรคการเมืองคู่แข่งที่มี โอกาสจัดตั้งรัฐบาลเป็นคอมมิวนิสต์ โดยข่าวสารที่ดูน่าสนใจ แสดง รายละเอียดเชื่อมโยงกับการบริหารงาน ที่เป็นแบบคอมมิวนิสต์ (สภาเปรซิเดียม)</p>	<p>พรรคการเมืองใช้คำว่า "คอมมิวนิสต์" เป็นเครื่องมือ กีดกันไม่ให้พรรคการเมือง อื่นชนะการเลือกตั้ง โดย ไม่ได้สนใจที่นโยบายของ พรรคการเมืองเลย</p>